

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Pierwsza
sobota
lipca
2000

Jezus — światłość świata

Temat nabożeństwa *Boże zdecydowane działanie*

„Nasz Zbawiciel powiedział: »A na tym polega sąd, że światłość przyszła na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność, bo ich uczynki były złe« [Jan 3, 19]. Słowo Boże, przyjęte z wiarą i posłuszeństwem, wnosi przekształcającą moc w życie i charakter człowieka» (Ellen G. White, „The Christian Light-Bearer”, *Signs of the Times*, 25 III 1886).

Myśl dnia

„Chrystus przedstawił siebie jako światłość świata, a Jan świadczy: »W nim było życie, a życie było światłością ludzi. A światłość świeci w ciemności, lecz ciemność jej nie przemogła. (...) Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat« [Jan 1, 4.5.9]” (Ellen G. White, „Christ, The Light of the World, Uncomprehended”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 23 IV 1895).

Wstęp do zbierania darów

Perły powstają w muszlach małży. Czasami do wnętrza muszli dostaje się ziarnko piasku wywołujące podrażnienie. By złagodzić ból, zwierzę wytwarza wokół ziarnka piasku otoczkę z wydzieliny, która twardnieje i tworzy perłę. Im większe podrażnienie, tym więcej wydzieliny wydziela perłopław, i tym większą i cenniejszą perłę wytwarza.

Chrystus daje nam perły, które możemy złożyć w niebiańskim banku. Ellen White napisała: „Każda okazja niesienia pomocy potrzebującym albo wspierania dzieła Bożego i szerzenia prawdy jest perłą, którą możesz wystać i zdeponować w banku niebiańskim, gdzie zostanie zabezpieczona” (*Testimonies*, t. III, s. 249).

Dzisiaj możemy zdeponować kolejną perłę w niebiańskim banku. Jezus chętnie przyjmie nasze perły — nasze dziesięciny i dary.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 1, 1-5

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Skarb*

Nauka: „Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny” (Jan 3,15).

Tutenchamon miał około dwunastu lat, kiedy został faraonem Egiptu. Gdy umarł w wieku osiemnastu lat, urządzono na jego cześć wspaniałą uroczystość pogrzebową. Jego maska pośmiertna została wykonana z czystego złota. Młody król został pochowany w złotej trumnie, a w grobowcu znalazły się złote sprzęty. Grób zapieczętowano, droga do niego została z czasem zasypana kamieniami.

Mijały wieki, a całe to bogactwo króla Tutenchamona pozostało ukryte przed wzrokiem ludzi. Howard Carter, amerykański archeolog, przez trzydzieści lat poszukiwał grobu Tutenchamona. Kopał w wielu miejscach, ale doznawał tylko kolejnych rozczarowań. W listopadzie 1922 roku zaczął pracę w nowym miejscu. Przez trzy dni ludzie przekopali tony kamienistej ziemi nic nie znajdując. Jednak 4 listopada, o godzinie szóstej rano, kiedy Howard Carter udał się do wykopu, usłyszał, że robotnicy rozmawiają o czymś bardzo podekscytowani.

— Proszę zobaczyć, co znaleźliśmy! — zawołał jeden z nich. — tutaj jest stopień wykuty w skale.

W ciągu kilku kolejnych dni odsłonięto kolejnych dwanaście stopni. Prowadziły one do drzwi, za którymi Carter spodziewał się znaleźć skarby Tutenchamona. Wysłał telegram do swojego sponsora, lorda Carnarvona, wzywając go, by przyjechał niezwłocznie.

Kiedy przybył lord Carnarvon, wraz z Carterem był świadkiem otwarcia grobowca. Za drzwiami znajdował się wypełniony kamieniami tunel zakończony kolejnymi drzwiami. Podekscytowany Carter wybił otwór w drugich drzwiach. Kiedy otwór był wystarczająco duży, zajrzeli do środka i zobaczyli pomieszczenie wypełnione złotymi sprzętami, których piękno trudno opisać słowami. Były tam: złote łoże, złote naczynia, złote krzesła, złote instrumenty muzyczne, złoty tron i mnóstwo cennych kamieni.

Choć skarby Tutenchamona były naprawdę wspaniałe, to jednak o wiele wspanialszy skarb czeka na to, by zostać odkrytym przez ciebie. Wszyscy, którzy będą badać Biblię, również odkryją grób. Jednak w przeciwieństwie do grobu Tutenchamona, ten grób jest pusty. Król Jezus — pochowany Monarcha — opuścił grób jako zwycięzca nad śmiercią. Skarb, który pragnie ci dać, to wieczne życie. Czy przyjmiesz go dzisiaj?

Plan kazania *Boże zdecydowane działanie*

I. WPROWADZENIE

- A. Przy pomocy słów możemy wyrażać naszą miłość, gniew, smutek, radość i szczęście.

- B. Kiedy Bóg postanowił nawiązać łączność z ludźmi, uczynił to za pośrednictwem Słowa (Jan 1,1). Nawiązując do Genesis 1,1 Jan napisał: „Na początku było Słowo”.
- C. Bóg ma plan zdecydowanego działania. Celem tego planu jest pojednanie człowieka z Bogiem.

II. SŁOWO BOŻE DLA NAS

- A. Słowo Boże jest komunikatywne.
  - 1. Łączność. Pojęcie „Słowo” zawiera w sobie wszystko, co Bóg przekazał ludzkości przez Jezusa Chrystusa.
  - 2. Moc. Dla Żydów Słowo Boże było mocą (I Mojż. rozdz. 1).
    - a) Jak ogień i jak uderzenie młota (Jer. 23,29).
    - b) Słowo Boże może wykonać Boże zamiary (Iz. 55,11).
  - 3. Zwiastowanie. Kościół wczesnochrześcijański nazywał głoszenie ewangelii „służbą Słowa” (Dz. Ap. 6,4).
  - 4. Osoba. Wyjątkowa moc przekonywania zawarta w prologu do Ewangelii Jana uświadamia nam, że Słowo Boże stało się człowiekiem.
    - a) Nie była to tylko moc, czy zasada, albo zwiastowanie, ale żywa Istota.
    - b) Kiedy prawda zostaje uosobiona, staje się dla nas czymś bardzo konkretnym.
- B. Słowo Boże jest wszechstronne.
  - 1. Odnosi się do Boga.
  - 2. Odnosi się do świata.
  - 3. Odnosi się do ludzkości (Hebr. 1,1.2).

III. BÓG MA PLAN ZDECYDOWANEGO DZIAŁANIA, GDYŻ MA DLA NAS ŚWIADECTWO

Słowo, które Bóg do nas wypowiedział ukazuje także, kim jest i co czyni Chrystus. To świadectwo jest wyrażone w dwóch kluczowych słowach w Ewangelii Jana: życie i światłość.

- A. Życie.
  - 1. W Chrystusie jest życie. Jezus udzielił życia ludziom, którzy żyli bez nadziei na życie wieczne.
  - 2. Wszystkim bezradnym, pogrążonym w beznadziejności ludziom na świecie Jezus daje obietnicę życia — życia, które ma naprawdę sens i znaczenie.
- B. Światłość.
  - 1. To życie jest nazwane światłością ludzi.
  - 2. Chrystus przyniósł światłość światu — światłość rozjaśniającą nasze mgliste pojęcie o grzechu i zbawieniu. Światło Bożej miłości świeci nad nami w Jezusie Chrystusie. Dwukrotnie w Ewangelii Jana jest zapisane to, iż

Jezus powiedział o sobie: „Ja jestem światłością świata” (Jan 8,12; 9,5).

3. Zwróć uwagę na to, co dotyczy tej światłości.
  - a) Ciemność nie może jej ogarnąć. Światłość Bożej łaski jaśnieje z taką mocą, iż nawet największe ciemności nie mogą jej stłumić.
  - b) Światłość Bożej miłości jest tak potężna, iż ciemność nie może jej przyćmić.
  - c) Boża światłość w Jezusie Chrystusie jest jaśniejsza niż wszystkie narastające ciemności świata grzechu i buntu.
4. Boże świadectwo dla nas jest takie, że Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. Świadczy o tym, co możemy wiedzieć o Bogu i czego możemy doświadczyć z Nim — o życiu i światłości.

IV. WNIOSEK

Kiedy masz coś do powiedzenia, posługujesz się słowami, by to wyrazić. Bóg wyraża swoją miłość do nas, Jego życiem w nas i Jego światłością dla nas w Słowie — Jezusie Chrystusie. To Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. Przez nie widzimy Boga i odpowiadamy z wiarą na Jego miłość.

V. PRZYKŁAD

Cel życia

Indianie mają wspaniałe powiedzenie: „Kiedy się urodziłeś, płakałeś, a świat się cieszył. Przeżyj życie tak, abyś w chwili śmierci ty się cieszył, a świat płakał za tobą”.

Wierzący w światło odzwierciedlają światło

Na przedmieściach Nowego Jorku chłopiec ubrany w brudne, poszarpane łachmany stał z kawałkiem potłuczonego lustra w ręce i ustawiając je pod światło puszczał „zajączka” w okno pobliskiego budynku.

— Co robisz? — wrzasnął mężczyzna chwytając chłopca za ramię. — Pewnie jak większość tych łobuziaków znowu kombinujesz jakąś nową psotę.

Chłopiec spojrział w górę na zagniewaną twarz nieznajomego i powiedział:

— Widzi pan to okno na pierwszym piętrze? Mam małego brata. On jest kaleką. Nigdy nie widzi słońca, więc żeby mógł go zobaczyć chociaż trochę, pokazuję mu je w lusterku.

Czy my odzwierciedlamy światło Słońca Sprawiedliwości i Łaski, aby ci, którzy są w ciemnościach, mogli je dostrzec?

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Druga
sobota
lipca
2000

Radość życia z Jezusem

Temat nabożeństwa *Wielkość Chrystusa*

„Ogrom grzechu polegającego na zaniedbywaniu zbawienia zdobytego za tak wielką cenę jest proporcjonalny do wielkości złożonej ofiary. Jakże ostrożni powinni być wszyscy i nie lekceważyć zbawienia!” (Ellen G. White, „Christ the Restorer”, *Signs of the Times*, 15 IV 1897).

Myśl dnia

„Cena zapłacona za nasze odkupienie, olbrzymia ofiara złożona przez naszego niebiańskiego Ojca w ofiarowaniu Jego Syna na śmierć za nas, powinny dać nam wzniosłe zrozumienie tego, kim możemy się stać w Chrystusie. (...) Przyjmując ludzką naturę, Chrystus podnosi ludzkość wwyż. Upadli ludzie zostają przez więź z Chrystusem wyniesieni do godności »dzieci Bożych«” (Ellen G. White, *God's Amazing Grace*, s. 188).

Wstęp do zbierania darów

„Prawdziwą miarą naszego bogactwa jest to, ile bylibyśmy wari, gdybyśmy stracili wszystkie pieniądze” (J. H. Jowett).

Pieniądze są dobrym sługą, ale złym panem. Żłuda bogactwa jest silniejsza niż ludzka wola, a w wielu przypadkach oddziela ludzi od Boga. Przyjdzie dzień, kiedy okaże się, iż bariery, które wielu ludziom zagroziły drogę do królestwa niebios, były ukute ze srebra i złota.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 1,1-18

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci

Diabeł jest zamaskowanym oszustem

Nauka: „Powstaną bowiem fałszywi mesjasze i fałszywi prorocy i czynić będą wielkie znaki i cuda, aby, o ile można, zwieść i wybranych” (Mat. 24,24).

Podrobienie przez szatana postaci Chrystusa będzie mistrzowskim zwiedzeniem. Diabeł ukaże się w różnych częściach świata

jako majestatyczna postać o oślepiającym blasku, podobna do opisu Pana z Księgi Objawienia. Towarzysząca mu chwała będzie tak wielka, a jego czyny tak zdumiewające, iż większość ludzi nie będzie miała wątpliwości, że to Jezus. Wielu uda się do niego prosić o błogosławieństwo. Ludzie uwierzą mu, gdy powie, że zamienił świętowanie sabatu na świętowanie niedzieli. Większość ludzi chętnie posłucha jego nakazu, by święcić ten dzień.

Miliony ludzi ulegną zwiedzeniu, ale nikt nie jest na to skazany. Każdy może się dowiedzieć, że tą majestatyczną postacią będzie szatan. Jak to możliwe? Pewna historia, która wydarzyła się podczas rewolucji francuskiej, pomoże nam to zrozumieć.

Wydarzyło się to 21 czerwca 1791 roku. Mieszkańcy Paryża wystąpili przeciwko królowi Ludwikowi XVI i królowej Marii Antoninie, ponieważ król, królowa oraz dwór żyli w luksusie, podczas gdy lud głodował. Paryżanie byli tak wzburzeni, iż wokół pałacu trzeba było wystawić strażę, aby chroniły królewską parę. Zdając sobie sprawę z powagi sytuacji, król i królowa postanowili ratować się ucieczką.

Wczesnym rankiem król rozkazał, by powóz zajechał przed tylne drzwi pałacu. Ubrani w stroje nie rzucające się w oczy, król, królowa i ich dzieci wyruszyli ku wschodniej granicy Francji. W drodze zatrzymali się, aby nakarmić konie i pozwolić im trochę odpocząć. Wówczas to pewien rolnik rozpoznał króla na podstawie jego wizerunku widniejącego na banknotach. Doniósł o tym policji i wkrótce królewska para została sprowadzona z powrotem do Paryża.

Ten niewykształcony człowiek łatwo rozpoznał przebranego króla, bo znał jego wizerunek. Podobnie ty i ja będziemy w stanie rozpoznać szatana w przebraniu. Rozpoznamy go na podstawie jego fałszywych nauk i sposobu pojawienia się, jeśli tylko będziemy mieli w naszych umysłach wyraźny obraz prawdziwego Chrystusa i Jego powtórnego przyjścia.

Jedynie ci, którzy starannie studiują Biblię, nie zostaną zwiedzeni przez szatana. Przeczytajcie w książce *Wielki bój* o zwiedzeniu, jakie przygotowuje szatan. Nie dajcie się oszukać!

Plan kazania *Wielkość Chrystusa*

I. WPROWADZENIE

- A. Ewangelia Jana zaczyna się hymnem pochwalnym, który jest jak wstęp do całej symfonii.
  1. Temat jest przedstawiony z niezwykłą mocą. Dominującym motywem wersetów 1-18 pierwszego rozdziału jest wielkość Jezusa Chrystusa. Te wersety są nazywane prologiem Ewangelii Jana. Są one poetyckim obrazem Jezusa Chrystusa.

2. Ten hymn został skomponowany przez Jana pod natchnieniem Ducha Świętego.
  3. Poemat ten charakteryzuje się zdumiewającym doborem słów — początek, słowo, życie, światłość, świadectwo, chwała, łaska i prawda.
  4. Słowa te są w niezwykle sposób zaaranżowane — Słowo i Bóg (w. 1-5), Słowo i świat (w. 9-13), Słowo i ciało (w. 16-18).
  5. Tak więc Jan zaczyna swoje opowiadanie o Jezusie nie od historii narodzenia, ale od pochwalnego hymnu.
- B. Hymn ten zasługuje na uważne studiowanie. Przestudiujmy go starannie i spróbujmy dowiedzieć się z niego jak najwięcej o Jezusie Chrystusie.

II. JEZUS JEST ODWIECZNYM CHRYSYTEM

- A. Jezus współistnieje wraz z Ojcem.
1. „Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga (...). Wszystko przez nie powstało, a bez niego nic nie powstało, co powstało” (w. 1.3).
  2. Nigdy nie było takiej chwili, kiedy Jezus nie istniał. Nasze niedoskonałe ludzkie umysły nie są w stanie do końca pojąć tej prawdy, gdyż w naszym świecie wszystko ma początek i koniec. Jednak Chrystus jest odwieczną Istotą.
- B. Jezus jest równy Ojcu.
1. „Bogiem było Słowo” (w. 1). Choć Ojciec i Syn to dwie różne Osoby, to jednak istnieje między nimi ścisła więź.
  2. Patrząc na Jezusa, możesz poznać, jaki jest Ojciec.

III. JEZUS JEST WCIELONYM CHRYSYTEM

- A. Wcielenie Jezusa jest rzeczywistością.
1. „A Słowo ciałem się stało i zamieszkało wśród nas, i ujrzeliśmy chwałę jego, chwałę, jaką ma jedyny Syn od Ojca, pełne łaski i prawdy” (w. 14).
  2. Słowo „ciało” sugeruje ludzką naturę. Jezus nie przestał być Bogiem, kiedy stał się człowiekiem, a jednak Jego człowieczeństwo było takie jak nasze. Stał się jedynym w swoim rodzaju Bogiem-Człowiekiem.
  3. Rzeczywistość wcielenia Chrystusa jest wyrażona słowami: „zamieszkało wśród nas”. Dosłownie można to przetłumaczyć: „rozbiło namiot wśród nas”. W czasach starożytnego Izraela Bóg mieszkał w namiocie pośród swojego ludu. Potem zaś przyszedł, by jako człowiek żyć wśród ludzi.

B. Wcielenie ma szczególne znaczenie.

1. Uznanie, iż Jezus stał się człowiekiem, jest jednoznaczne z uznaniem, iż On w pełni nas rozumie.
2. „Nie mamy bowiem arcykapłana, który by nie mógł współczuć ze słabościami naszymi, lecz doświadczonego we wszystkim, podobnie jak my, z wyjątkiem grzechu” (Hebr. 4,15).

IV. JEZUS JEST CHRYSTUSEM, KTÓRY ZBAWIA I POMAGA

A. Jezus jest dostępny dla każdego człowieka.

1. „Prawdziwa światłość, która oświeca każdego człowieka, przyszła na świat. Na świecie był i świat przezeń powstał, lecz świat go nie poznał. Do swej własności przyszedł, ale swoi go nie przyjęli” (Jan 1,9-11).
2. Jezus stał się dostępny dla wszystkich ludzi, ale wielu postanowiło Go nie przyjąć. Naprawdę trudno to zrozumieć, dlaczego ludzie odrzucają Chrystusa.

B. Jezus daje ludziom moc, by stali się dziećmi Bożymi.

1. „Tym zaś, którzy go przyjęli, dał prawo stać się dziećmi Bożymi, tym, którzy wierzą w imię jego” (w. 12).
2. Jeśli ktoś oddaje swoje serce Panu, On nadaje mu status dziecka Bożego. Wejście do Bożej rodziny nie zależy od pochodzenia, osobistej ambicji czy środowiska, w którym człowiek żyje, ale od więzi z Jezusem Chrystusem.

V. WNIOSEK

Chrystus przemawia dzisiaj do ciebie. Słuchaj, bo to głos Boga!

VI. PRZYKŁAD

Wielkość Chrystusa

Anonimowy autor dokonał takiego oto zdumiewającego porównania: „Sokrates nauczał przez czterdzieści lat, Platon — pięćdziesiąt, Arystoteles — czterdzieści, a Jezus tylko przez trzy lata. Jednak wpływ trzyletniej misji Chrystusa jest nieporównywalnie większy niż wpływ połączonych 130 lat nauczania tych wielkich starożytnych filozofów. Jezus nie namalował żadnego obrazu, a jednak z Niego czerpali natchnienie do swoich najwspanialszych dzieł tacy artyści jak Rafael, Michał Anioł i Leonardo da Vinci. Jezus nie pisał wierszy, ale Dante, Milton i wielu innych czerpało z Niego natchnienie do swoich utworów. Jezus nie komponował muzyki, ale Haydn, Haendel, Beethoven, Bach, Mendelssohn i inni osiągnęli doskonałość dzięki pieśniom, symfoniom i oratoriom komponowanym na Jego cześć. Wszystkie dziedziny prawdziwej ludzkiej wielkości zostały ubogacone przez tego skromnego Ciesię z Nazaretu”.

Owoce obecności Jezusa

Temat kazania *Czas żniwa*

„»Co człowiek sieje, to i żąć będzie« (Gal. 6,7). Pragnę siać dla doczesności i wieczności. (...) Pragnę, by moje życie było ukryte z Chrystusem, aby mój siew przyniósł właściwe żniwo” (Ellen G. White, *That I May Know Him*, s. 353).

Myśl dnia

„Jeśli bierzecie pod rozwagę wasze wieczne dobro, powstańcie i zacznijcie siać dobre ziarno. Będziecie żąć to, co siejecie. Nadchodzi żniwo — wielki czas żniwa, kiedy zbierzemy to, co posialiśmy. Żniwo jest pewne, nie zawiedzie. Jednak teraz jest czas siania” (Ellen G. White, „Ye Have Done It Unto Me”, *The Home Missionary*, 1 XI 1889).

Wstęp do zbierania darów

Baylor University w Beaumont, w stanie Teksas, słynie jako znakomita uczelnia. Pewien chrześcijanin, który wyłożył dużą sumę pieniędzy na budowę uczelni, później stracił wszystko, co miał. Ludzie pytali go:

— Czy nie chciałby pan odzyskać pieniędzy, które ofiarował pan na budowę uczelni?

A wtedy on odpowiadał:

— Nie. To jest wszystko, czego nie zmarnowałem. Gdybym zatrzymał te pieniądze dla siebie, również przepadłyby. Dziękuję Bogu, że przeznaczyłem je na ten cel.

Tekst biblijny i pieśni

Gal. 6,7-10

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Szkodnicy czy pomocnicy?*

Nauka: „Nie błędźcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie. (...) Przeto, póki czas mamy, dobrze czynmy wszystkim” (Gal. 6,7.10).

Czytając Biblię natrafiasz na całe rozdziały zawierające szereg imion, a gdy zaczynasz je czytać, masz ochotę pominąć te fragmen-

ty, bowiem nie wydają ci się interesujące, może tylko dla uczynnych.

Jednak czasami w takich fragmentach Biblii znajdujemy ciekawe fakty. Na przykład w I Kron. 2,7 wymienione jest imię Achana.

Achan był tym człowiekiem, który ukradł babilońską szatę i sztabę złota, kiedy Izraelici zdobyli Jerycho, choć Bóg wyraźnie zakazał im zabierania czegokolwiek z łupów dla siebie, gdyż całe złoto, srebro, brąz i żelazo miały być złożone w skarbcu świątyni.

Jednak gdy w jednym z domów Achan znalazł piękną szatę i wielki kawał złota, nie mógł się oprzeć pokusie. W jakiś sposób przemycił je i zakopał w swoim namiocie. Jednak Bóg widzi wszystko.

Po zdobyciu Jerycha Izraelici udali się na podbój kolejnego miasta zwanego Aj. Jednak choć Aj w niczym mu nie dorównywało, Izraelici zostali odparci i ponieśli klęskę. Było to bardzo przynębiające dla nich. Dotąd byli pewni, że z Bożą pomocą są w stanie z marszu zdobyć wszystkie pogańskie miasta. Jednak teraz spotkało ich gorzkie rozczarowanie. Szukali rady u Pana, a On wyjawiał im powód ich klęski — nie wyznany grzech Achana, który sprawił, że Bóg nie mógł im błogosławić tak, jak tego pragnął. W I Kron. 2,7 obok imienia Achana dopisany jest krótki komentarz: „który sprowadził nieszczęście na Izraela”. Jego grzech ściągnął nieszczęście nie tylko na niego i jego rodzinę, ale na cały naród.

Nie bądźmy tymi, którzy szkodzą, ale stańmy się pomocnikami bliźnich. Postanówmy, że od dzisiaj nie będziemy szkodzić nikomu. Czy chcecie modlić się o to, abyśmy potrafili czynić dobro przy każdej nadarzającej się okazji?

Plan kazania *Czas żniwa*

I. WPROWADZENIE

Paweł w Liście do Galacjan w zdecydowany sposób oświadcza, że choć nie jesteśmy rolnikami, to jednak w przyszłości zbierzemy szczególnie żniwo. Przedstawia życie jako okazję do siania dobrego ziarna:

- A. Wszyscy mamy okazję siać dla naszej cielesnej, nie odrodzonej natury (por. I Jana 2,15.16).
- B. Wszyscy mamy okazję siać dla duchowej natury (por. w. 17). Paweł przedstawia życie jako okazję do siania i zbierania żniwa.
  1. Będziemy zbierać żniwo tam, gdzie sialiśmy (Gal. 5,16).
  2. Możemy zbierać żniwo w dziedzinie Ducha, jeśli siejemy dla Ducha (w. 22.23).

II. BĘDIEMY ŻĄĆ DOKŁADNIE TO, CO POSIALIŚMY

- A. Jest to zarówno prawo przyrody, jak i prawo Boże. Jeśli zasiałeś pszenicę, to nie zbierzesz owsa.

- B. Jeśli zlekceważyłeś i odrzuciłeś Jezusa Chrystusa jako Pana i Zbawiciela, to posiałeś dla ciała. Jeśli przyjąłeś Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, bacz, byś nie zaniedbał siania dla Ducha.

III. ZBIERAMY ŻNIWO TAM, GDZIE POSIALIŚMY

- A. Jeśli spędzasz życie siejąc dla cielesnej natury, będziesz zbierał żniwo tylko w dziedzinie ciała.
- B. Jeśli uznajesz dziedzinę duchową i reagujesz na nią, będziesz zbierał duchowe żniwo.

IV. ZBIERAMY WIĘCEJ NIŻ POSIALIŚMY

- A. Ciekawe jest to, jak wiele pomidorów rodzi się na krzaku, który wyrósł z jednego nasionka. Kłos pszenicy zawiera kilkadziesiąt ziaren, a wyrósł z jednego ziarenka.
- B. W dziedzinie ciała zbierasz więcej niż posiałeś.
- C. W dziedzinie Ducha także zbierasz więcej niż posiałeś. Jeśli chcesz zebrać obfite żniwo, powinieneś obficie siać w dziedzinie Ducha.

V. ZBIERAMY WTĘDY, GDY ZASIALIŚMY

- A. Żaden rolnik nie oczekuje, że będzie zbierał plony tego samego dnia, w którym zasiał ziarno. Czas żniw przychodzi znacznie później. Są pewne nasiona — na przykład nasiona rzodkiewki — które wydają plon już po sześciu tygodniach. Jednak są też takie, które przynoszą plon dopiero po wielu latach.
- B. W ciągu naszego życia możemy zbierać zarówno żniwo ciała, jak i żniwo Ducha. Wiele owoców zbieramy już tutaj, w doczesności.
- C. Żniwo Ducha możemy zbierać także po zakończeniu życia. To, kim jesteśmy i co czynimy, dojrzewa i przynosi żniwo nawet wtedy, gdy my śpimy już snem śmierci. Bóg nagrodzi swoje dzieci stosownie do wyniku ich życia. Tak więc możemy siać ziarno, które przyniesie plon już po zakończeniu naszego doczesnego życia.

VI. WNIOSEK

- A. Nadchodzi czas żniwa. Jakie będzie żniwo twojego życia? Czy siejesz tylko dla ciała? Jeśli tak, to jak najszybciej porzuć życie niewiary i egoizmu, które prowadzą do zguby. Przyjdź do Boga dzięki wierze w Jezusa Chrystusa i zacznij żyć tak, jak Bóg tego pragnie.
- B. Jeśli już przyjąłeś Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, współpracuj z Duchem Świętym, który pragnie działać w tobie. Nadchodzi dzień żniwa, a rodzaj żniwa będzie zależał od tego, co siejesz dzisiaj.

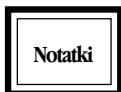
VII. PRZYKŁAD

Duchowe żniwo

Te cztery prawa odnoszą się tak samo do chrześcijańskiego życia, jak do uprawy roli. Rozważ dwa pierwsze prawa. Przed wiekami jeden z przyjaciół Joba zauważył: „Jak daleko spojrzeć, ci, którzy orali bezprawie i rozsiewali zło, zawsze je zbierali” (Job 4,8). Owoc naszego postępowania nie zawsze pojawia się natychmiast. Jednak wszystko, co czynimy, będzie mieć skutek i przyniesie żniwo stosowne do siewu.

Trzecie prawo — zbieramy więcej niż siejemy — zostało wyrażone przedstawione przez Ozeasza: „Bo sieją wiatr i będą zbierać burzę” (Oz. 8,7). Kiedy odrzucamy rady Boże i idziemy własną drogą, we właściwym czasie skutki naszego wyboru spadną na nas jak burza.

I w końcu czwarte prawo. Choć nie możemy już zmienić tego, co zrobiliśmy wczoraj, to jednak mamy ogromny wpływ na to, co zrobimy jutro. Podejmujemy właściwe decyzje.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Czwarta
sobota
lipca
2000

Duchowe ożywienie

Temat kazania *Największa potrzeba ludu Bożego*

„Chrześcijanie powinni się przygotować na to, co wkrótce stanie się na świecie i zaskoczy ludzkość. Przygotowanie to należy rozpocząć od pilnego studiowania Słowa Bożego i przystosowania swego życia do zasad tam przedstawionych. (...) Bóg wzywa do ożywienia i reformacji” (Ellen G. White, por. *Prorocy i królowie*, s. 344).

Myśl dnia

„Odnowienie prawdziwej pobożności wśród nas jest naszą największą i najpilniejszą potrzebą. Dążenie do tego powinno być naszą najważniejszą pracą” (Ellen G. White, *Selected Messages*, t. I, s. 121).

Wstęp do zbierania darów

„Mamy miłować Pana najbardziej. (...) Nie wolno tolerować nawet najmniejszego zaniedbania zbawienia ludzi, za których Chrystus oddał życie. Wszystko należy do Pana i każdy przejaw materialnego powodzenia zawdzięczamy Jemu, a na każdej złotówce powinniśmy widzieć wizerunek i podpis Jahwe. Wszyscy muszą zdać sprawę Bogu z tego, jak zużytkowali swój czas, talenty, intelekt i pieniądze” (Ellen G. White, „Co-laborers with Christ”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 8 III 1887).

Tekst biblijny i pieśni

Psalm 80

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Kto ukradł naleśniki?*

Nauka: „Bóg bowiem odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną — czy dobrą, czy złą” (Kazn. 12,14).

Hamisi mieszkał w małej wiosce w Tanzanii. Pewnego dnia jego mama usmażyła na patelni małe naleśniki. Hamisi miał je zabrać na targ i sprzedać ludziom, którzy nie zabrali ze sobą drugiego śniadania, udając się do pracy na targowisku. Hamisi lubił sprzedawać naleśniki. Była to ciekawa praca, a przy okazji spotykał kolegów.

Tego ranka, gdy Hamisi sprzedał kilka naleśników, na targowisku dwa psy zaczęły walczyć ze sobą. Hamisi włożył pieniądze do naczynia obok naleśników, postawił naczynie na dużym kamieniu i pobiegł z innymi chłopcami, by zobaczyć walczące ze sobą psy. Jednak niektórzy chłopcy nie poszli oglądać walki. Kiedy Hamisi wrócił, zastał kilku chłopców stojących w pobliżu kamienia. W naczyniu nie było ani naleśników, ani pieniędzy.

— Kto zabrał moje naleśniki i pieniądze? — zapytał Hamisi.

— Nikt ich nie zabrał — odpowiedzieli chłopcy.

— Ktoś z was musiał je zabrać — powiedział Hamisi.

— Nie, nie zabraliśmy ich.

— Kłamiecie! — wrzasnął Hamisi.

— Nie kłamiemy! — krzyknęli chłopcy.

W tej chwili nadszedł jakiś mężczyzna, którego zaciekawili wścieczy hałas.

— Co się stało, chłopcy? — zapytał.

— Poszedłem popatrzeć na walczące psy, a gdy wróciłem, zobaczyłem, że ktoś ukradł moje naleśniki i pieniądze. Ci chłopcy byli tutaj, gdy wróciłem. Któryś z nich musiał je zabrać — wyrzucił z siebie Hamisi jednym tchem.

— Który z was zabrał naleśniki i pieniądze? — zapytał mężczyzna.

— Niczego nie zabraliśmy.

— Jesteście pewni? — zapytał mężczyzna.

— Tak, jesteśmy pewni.

— Dobrze. Hamisi, chodź ze mną na policję. Wy, chłopcy, także chodźcie z nami. Wszyscy pójdziemy na policję.

Razem poszli na posterunek policji. Kiedy tam przybyli, policjant zapytał:

— Co was tu sprowadza? O co chodzi?

Hamisi raz jeszcze opowiedział, co się stało.

— Który z was ukradł naleśniki? — zapytał policjant.

— Nie ukradliśmy ich.

— Dobrze — powiedział policjant. — Niech każdy z was podejdzie tutaj i wrzuci pieniądze do naczynia z wodą. Jeśli nie macie pieniędzy to włożcie do wody ręce.

Pierwszy chłopiec podszedł i wrzucił pieniądze do naczynia. Potem to samo zrobili drugi, trzeci, czwarty i piąty. Kiedy piąty wrzucił pieniądze, policjant powiedział:

— To ty ukradłeś pieniądze.

Chłopiec spuścił głowę.

— Czy przynajmniej się, że to zrobiłeś? — zapytał policjant.

— Tak, zrobiłem to.

— A skąd pan wiedział? — zapytali pozostali chłopcy.

— Wiem, bo Hamisi włożył pieniądze do naczynia z naleśnikami. Na naleśnikach był olej, więc pieniądze pobrudziły się nim.

Kiedy jeden z was włożył tłuste pieniądze do wody, trochę oleju pozostało na powierzchni wody. W ten sposób dowiedziałem się, kto jest sprawcą.

Chłopcy zamilkli. Wtedy policjant zwrócił się do chłopca, który ukradł pieniądze:

— Zamknijemy cię w więzieniu. Spędzisz tam tydzień.

Jakże żałował ów chłopiec, że ukradł pieniądze! Próbował wszystko ukryć, ale teraz wszyscy wiedzieli, co zrobił. Nauczył się, że nikt nie może ukryć swoich złych czynów.

Bóg zapewnia nas, że wszystko, co czynimy, wyjdzie na jaw. „Bóg bowiem odbędzie sąd nad każdym czynem, nad każdą rzeczą tajną — czy dobrą, czy złą”. Bądźmy pewni, że robimy tylko to, czego nie wstydzilibyśmy się ujawnić przed Bogiem i przed ludźmi.

Plan kazania *Potrzeba ożywienia*

I. WPROWADZENIE

W Psalmie 80 zawarta jest prawda, która ma wielkie znaczenie dla każdego człowieka. Jest to słowo od Boga, które pomoże nam zrozumieć wydarzenia naszych czasów. Uświadamia nam potrzebę ożywienia. Trzy szczególne słowa są charakterystyczne dla tej prawdy.

II. OGRODZENIE

„Dlaczego rozwaliłeś ogrodzenie jej?” (w. 13).

A. Ważne miejsce „ogrodzenia”. W centrum tej prawdy jest biblijne zrozumienie ogrodzenia.

1. W Biblii „ogrodzenie” otacza:
  - a) Naród (Ps. 80,13; Ezech. 13,5).
  - b) Rodzinę (Job 1,10).
  - c) Osobę (Oz. 2,8).
2. Boże ogrodzenie jest Jego niewidzialnym murem obronnym, którym otacza naród, rodzinę, osobę, Kościół i nasze dobra, gdy jesteśmy Mu posłuszni.
3. Jezus modlił się za Piotrem i w pewnym sensie zbudował wokół niego ogrodzenie, aby go chronić (Łuk. 22,31.32).
  - a) Modlił się też o ochronę dla swoich uczniów (Jan 17,11.15).
  - b) Paweł modlił się za tych, którzy byli powierzeni jego duchowej trosce. W II Kor. 10,4.5 mamy mocne zapewnienie o tego rodzaju ochronie.

B. Ps. 80,13 mówi o „rozwaleniu ogrodzenia”. Coś niedobrego stało się z „ogrodzeniem” Izraelitów. Zostali wystawieni na ataki wrogów jak nie ogrodzona winnica niszczone przez dziki (w. 14).

1. Kto zniszczył ogrodzenie? W wersecie 13 czytamy, iż uczynił to Bóg.
2. Dlaczego to uczynił? Z trzech powodów:
  - a) By dokonać sądu nad swoim ludem (Iz. 5,5).
  - b) By obudzić w nas duchową czujność.
  - c) By wezwać nas do wyznania i porzucenia naszych grzechów.

III. NADZIEJA

Czy jest nadzieja, że „ogrodzenie” zostanie odbudowane?

- A. Bóg odbudowuje „ogrodzenie” za pośrednictwem pobożnych ludzi (Ezech. 22,30).
- B. Bóg odbudowuje „ogrodzenie” przez Słowo Boże (Ezech. 13,1-3).
- C. Bóg odbudowuje „ogrodzenie” przez modlitwę (Ezech. 22,30).
  1. Wkrótce po przybyciu kolonizatorów do Ameryki, naród przeżył duchowy upadek. W 1844 roku nastąpiło ożywienie w odpowiedzi na modlitwę. Wcześniej William Miller zaczął studiować Biblię i modlić się. Ludzie zostali poruszeni przez Ducha Świętego. I to były początki ruchu adwentowego.
  2. Pan zawsze działał w taki sposób. Bóg buduje ogrodzenie wokół nas, kiedy modlimy się do Niego!

IV. WIELKA POTRZEBA

Psalmista wzywa do ożywienia. „Boże Zastępów, spraw nam odnowę! Spójrz z nieba (...) i ujmij się za tą winoroślą” (w. 15).

- A. Panie, nawiedz swój Kościół!
- B. Panie, nawiedz nasze rodziny!
- C. Panie, nawiedz każdego z nas!

V. WNIOSEK

Młody student teologii przemawiał w zborze. Starszy pastor dostrzegł w młodzieńcu wspaniałe oznaki działania Ducha. Powiedział, że wraz z żoną przez dziesięć lat, rano i wieczorem modlili się, by ujrzeć przejaw działania Ducha Świętego.

Podczas kazania pewna kobieta zaczęła płakać. Potem kolejna i jeszcze jedna. Wkrótce całe zgromadzenie modliło się na kolana. Ludzie wyznawali Chrystusa, uznając Go za swego Zbawiciela. Zadawnione spory zostały zażegnane. Skłócone rodziny pogodziły się. Nastąpiło nowe, duchowe poświęcenie. Stary pastor przeszedł powoli pomiędzy modlącymi się wyznawcami i wzruszony cicho powiedział:

— Jeszcze raz to uczynił!
Panie, nawiedz Twoją winnicę!

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Piąta
sobota
lipca
2000

Oczyszczająca moc krwi Jezusa

Temat nabożeństwa *Biały jak śnieg*

„Jako ambasador Chrystusa, proszę was, którzy wyznajecie prawdę na obecny czas, byćcie stanowczo odrzucili wszelkie przejawy nieczystości i porzucili towarzystwo tych, którzy występują z grzesznymi propozycjami” (Ellen G. White, *The Adventist Home*, s. 333).

Myśl dnia

„Należy ukazać także, jakie znaczenie mają moc woli i samokontrola, zarówno w zachowaniu, jak i odzyskiwaniu zdrowia, a także depresyjny, rujnujący wpływ gniewu, niezadowolenia, egoizmu czy nieczystości, a z drugiej strony zdumiewającą, życiodajną moc pogody ducha, uczynności i wdzięczności” (Ellen G. White, por. *Wychowanie*, s. 138).

Wstęp do zbierania darów

Ocenia się, że gdyby wdowi grosz został złożony w Narodowym Banku w Jerozolimie na koncie oprocentowanym w wysokości 4 procent w skali półrocznej, do dzisiaj urósłby do ogromnej sumy 4 800 000 000 000 000 000 dolarów (czterech trylionów, osiemset bilionów)! Jeśli ziemski bank mógłby pomnożyć wdowi grosz do tak astronomicznej sumy, pomyśl, jakie skarby otrzyma szczodra wdowa w niebie, tam gdzie „mól nie niszczy”.

Tekst biblijny i pieśni

Przyp. 6,32.33

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Czas siania*

Nauka: „Co człowiek sieje, to i żąć będzie” (Gal. 6,7).

James White „siał” złe nawyki zdrowotne i „zebrał” słabe zdrowie. Kiedy dorastał, na początku XIX wieku, ludzie niewiele wiedzieli o tym, jak ustrzec się chorób. Jak większość ludzi, James jadł niezdrowe pożywienie. Przemęczał umysł zbyt intensywną nauką w szkole. Będąc jeszcze nastolatkiem, zaczął kazać z taką gorliwością, że zaniedbał jedzenie, odpoczynek i ruch.

James White często się przeziębiał i miał problemy z żołądkiem. Trzy razy był sparaliżowany. Kiedyś zachorował tak bardzo, że nie mógł pracować przez piętnaście miesięcy. Wiele razy modlono się za nim, by mógł odzyskać siły i nadal prowadzić Kościół Adwentystyczny. Jedną z takich modlitw miała miejsce 22 sierpnia 1877 roku. I tym razem Pan podniósł Jamesa White'a z łoża boleści, podobnie jak uczynił to wiele razy wcześniej.

Cudowne jest to, że Bóg może i chce uzdrowić człowieka w odpowiedzi na modlitwę. Czy kiedykolwiek zastanawiałeś się, że równie cudowne jest to, iż On dał nam informacje, jak możemy uniknąć chorób? Jak myślisz, dlaczego Bóg dał nam tak szczegółowe zalecenia za pośrednictwem Ducha Proroctwa? Czyżby aż tak zależało Mu na naszym zdrowiu? Zapewne chce nam oszczędzić cierpienie, na jakie narażali się nasi pionierzy.

Jest wiele dobrych nawyków zdrowotnych, jakich Bóg pragnie nas nauczyć. Oto niektóre z nich:

1. Jedz posiłki o regularnych porach.
2. Nie jedz nic między posiłkami.
3. Nie podjadaj przed snem.
4. Jedz proste, zdrowe pokarmy, zamiast ostrych i ciężkostrawnych.
5. Codziennie zażywaj ruchu na świeżym powietrzu.

Ciekawym przedsięwzięciem może być przestudiowanie pism Ellen White i sporządzenie listy korzystnych nawyków zdrowotnych. Możecie podzielić te nawyki na grupy, takie jak dieta, nawyki żywieniowe, odpoczynek, ćwiczenia, korzystanie z wody, ubiór itd. Być może znajdziecie sposób, by poprawić wasze zdrowie. Zapamiętajcie, że za dziesięć, dwadzieścia, czy trzydzieści lat będziecie zbierać to, co zasiejecie dzisiaj.

Plan kazania *Czysty jak śnieg*

I. WPROWADZENIE

- A. Nieczystość jest lepiej znana jako żądza. Jest to grzech związany z niemoralnością i wypaczeniami na tle seksualnym.
- B. Żądza, seks przedmałżeński i pozamałżeński, prostytucja, pornografia, homoseksualizm, lubieżność i gwałt są grzechami, które można określić jako „nieczystość”.

II. ŻĄDZA OBJAWIA BRAK DOJRZAŁOŚCI

- A. Nasz tekst biblijny na dziś właśnie tego dotyczy. „Kto cu-dzołoży, ten jest niemądry” (Przyp. 6,32 BT). Brak mądrości oznacza brak dojrzałości.
  1. Świat twierdzi inaczej, tak że nawet niektórzy chrześcijanie dają się oszukać.

2. Świat nazywa niektóre filmy „filmami dla dorosłych” i określa je jako filmy „tylko dla widzów dorosłych”. Gdy ktoś ogląda takie filmy, chrześcijanin powinien zapytać: „Jeśli to jest dorosłość, to czym jest jej brak?”
- B. Żądza rozwija się w świecie fantazji, a nie w świecie rzeczywistości.
1. Lubieżne marzenia i postępowanie wiążą się z lekceważeniem praw innych osób.
  2. Jest to egoizm w najniższej formie.
  3. Podłożem nieczystych myśli o podłożu seksualnym jest pragnienie zaspokajania własnych zachcianek kosztem innych ludzi.
- C. Żądza nie jest tym samym, co uznanie dla fizycznego piękna.
1. Zupełnie naturalne jest, gdy docenia się piękno atrakcyjnej osoby. Jednak prawdziwa dojrzałość nie pozwala, by wrażliwość na piękno przerodziła się w obsesję. Między nimi jest znacząca różnica.
  2. Żądza jest zachłannością. Jest pragnieniem, które wyryka się spod kontroli. Jest nieopanowaną pasją.

III. ŻĄDZA ŚWIADCZY O BRAKU ROZSĄDKU

- A. Nasz tekst biblijny wskazuje na jeszcze jeden fakt związany z seksualną deprawacją.
1. Wyraźnie stwierdza, że cudzołożnikowi brakuje mądrości. Cudzołóstwo, rozpusta, kazirodztwo, gwałt, homoseksualizm, masochizm i inne grzechy o podłożu seksualnym objawiają brak mądrości u tych, którzy je popełniają.
  2. Wyraźnie widać, że tak postępując ludzie nie biorą pod uwagę konsekwencji.
- B. „Szczerość” i „odpowiedzialność” to dwie cechy zdrowego rozsądku.
1. „Wolna miłość” czy „robienie tego, na co ma się ochotę”, są wprost przeciwne szczerości i odpowiedzialności. Literatura pornograficzna i inna twórczość wątpliwej jakości wskazują właśnie na brak odpowiedzialności autorów. Pod pozorem wyższego intelektualizmu ludzie ci objawiają, że są niedojrzali i mają dziecinne podejście do spraw seksu.
  2. Dzieci są niemal zupełnymi egoistami, skupiają się prawie wyłącznie na sobie i swoich zachciankach.
  3. Pożądliwi ludzie są podobni do dzieci. Odrzucają wszelkie ograniczenia i brakuje im rozsądku, jakby nie rozumieli, że nie zawsze mogą i powinni mieć to, co wydaje im się potrzebne.

IV. ŻĄDZA PROWADZI DO SAMOZNISZCZENIA

- A. Nasz tekst biblijny stwierdza, że „kto cudzołoży, ten jest niemądry” (Przyp. 6,32 BT).
  - 1. Na wiele sposobów okazuje się to prawdą. Kaznodzieje, lekarze, prawnicy, psychologowie i urzędnicy na co dzień widzą skutki tej zasady.
  - 2. Wielu doprowadziło się do ruiny wskutek „wolności” seksualnej. Grzechy na tle seksualnym prowadzą do przygnębienia, nieufności, poczucia winy, rozwodów, gniewu, frustracji, zazdrości, podstępów, bicia, utraty przyjaciół i pracy, a także morderstw i samobójstw. Dość przerażająca i tragiczna lista.
- B. Wielu ludzi wierzy, że mogą żyć tak, jak im się podoba. Być może gdyby ktoś żył na pustyni, taka logika miałaby jakiś sens. Jednak w społeczeństwie takie myślenie jest absurdalne.
  - 1. Niemal każdy z wymienionych powyżej profesjonalistów może wam powiedzieć, jak cudzołóstwo, kazirodztwo, homoseksualizm i inne grzechy o podłożu seksualnym niszczą życie ludzi.
  - 2. Policjanci mogą wiele powiedzieć o goryczy i nienawiści, do jakich prowadzą tego rodzaju grzechy.
- C. Jeśli sądzisz, że możesz łamać prawa Boże w tej dziedzinie, to się mylisz. „Nie błǳcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie. Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie żywot wieczny” (Gal. 6,7.8).

V. WNIOSEK

- A. Powinniśmy postrzegać nasze seksualne pragnienia jako dobry dar od Boga, przeznaczony do tego, by mądrze go używać w małżeństwie. Postrzegając naszą seksualność w chrześcijański, zdrowy sposób, oddajemy chwałę Bogu, objawiamy dojrzałość i przyczyniamy się do budowania odpowiedzialnego społeczeństwa.
- B. Brak opanowania w sferze seksualnej prowadzi do rozkładu społeczeństwa. Wskazuje, że osobom tym brakuje odwagi i mądrości.
- C. Jeśli jako chrześcijanin masz problemy o podłożu seksualnym, zwróć się do Chrystusa. Wzywam was do pójścia za Chrystusem i przestrzegania Jego nauki wyznaczającej wysokie standardy życia seksualnego.

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Pierwsza
sobota
sierpnia
2000

Zwycięstwo na krzyżu

Temat nabożeństwa *Droga do Jerozolimy*

„Napełnieni Jego Duchem, ludzie będą gorzeć tym samym pragnieniem ratowania grzeszników, jakim gorzał Chrystus w czasie pełnienia misji Bożego posłańca” (Ellen G. White, *Manuscript Releases*, t. XVIII, s. 110).

Myśl dnia

„Chrystus nigdy nie porzucił złeconej Mu sprawy. Ach, jakże cenny jest w Jego oczach każdy człowiek! Zapłacił za każdego własną krwią. Przedstawia Ojcu zasługi swojej krwi i zwycięża. W imieniu drogiego Zbawiciela pytam: Co czynimy dla ratowania ginących ludzi?” (Ellen G. White, *Sabbath-School Worker*, „Cry to the Sinner”).

Wstęp do zbierania darów

„Przez błędne idee dotyczące korzystania z pieniędzy młodzież jest narażona na wiele niebezpieczeństw. Nie należy dawać młodym ludziom pieniędzy tak, jakby istniały jakieś nieograniczone zasoby mające służyć zaspokajaniu każdej urojonej potrzeby. Pieniądze należy traktować jako dar powierzony nam przez Boga w celu pełnienia Jego dzieła, budowania Jego królestwa. Młodzież musi się nauczyć, jak panować nad swoimi pragnieniami. Ach, oby Bóg dał wszystkim zrozumienie, co to znaczy być prawdziwym chrześcijaninem, podobnym do Chrystusa, który nie po to żył, by sobie dogadzać” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. VI, s. 214).

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 9,22-27.51

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Zmiana centrum*

Nauka: „Jeśli kto chce pójść za mną, niechaj się zaprze samego siebie i bierze krzyż swój na siebie codziennie, i naśladuje mnie” (Łuk. 9,23).

19 lutego 1473 roku w Toruniu urodził się chłopiec, który stał się jednym z kilku ludzi, o których można powiedzieć, że „zmienili świat”.

Kiedy Mikołaj Kopernik zaczął uczęszczać do szkoły, uczył się o wszechświecie tego, czego uczono we wszystkich szkołach od 1300 lat. Dowiedział się, że Ziemia jest płaska, nie porusza się, a wokół niej krążą wszystkie ciała niebieskie. Uważano za oczywiste, że Słońce codziennie rano wylania się spod Ziemi i zachodzi wieczorem. Niebo było w górze, nad Ziemią, a piekło pod Ziemią. Pomiedzy niebem a piekłem żyli ludzie — centrum wszechświata.

Mikołaj nie postrzegał rzeczywistości wszechświata w taki sposób. Po długich badaniach naukowych doszedł do przekonania, że Ziemia jest kulista i kręci się wokół własnej osi, podobnie jak większość ciał niebieskich. Ponadto odkrył, że Słońce to centrum, wokół którego krąży Ziemia i inne planety. Pisma Kopernika uznano za niebezpieczne, a ludzi, którzy głosili jego poglądy, palono na stosach.

Dzisiaj prawie nikt nie wierzy, że Ziemia jest płaska. Większość ludzi wie, że obraca się wokół własnej osi i krąży wokół Słońca. Jednak wielu jest takich, którzy uważają, że są centrum wszechświata. Tego rodzaju ludzie chcą zawsze robić to, co im się podoba. Myślą przede wszystkim o sobie.

Mając na myśli dzieci Ellen White napisała: „Rodzice powinni nauczyć swoje dzieci lekcji samozaparcia i nigdy nie traktować ich tak, jakby były centrum, wokół którego wszystko się kręci” (*Child Guidance*, s. 132).

Czy nauczyliście się pozbywać się własnych pragnień, by inni byli szczęśliwi? Być może musicie przenieść centrum swojego życia z siebie na Jezusa, Słońca Sprawiedliwości. Na tym właśnie polega prawdziwe wyrzeczenie się siebie — zmiana centrum.

Plan kazania *Droga do Jerozolimy*

I. WPROWADZENIE

- A. Każdego roku tysiące pielgrzymów podróżuje do Izraela i do świętego miasta, Jerozolimy. Dla wielu z nich jest to spełnieniem marzeń — odwiedzić miejsca, w których przebywał kiedyś Jezus.
- B. Dzisiaj rozpoczniemy duchową podróż po Jerozolimie, idąc za Jezusem w czasie poprzedzającym Jego ukrzyżowanie i zmartwychwstanie. Przyjrzyjcie się uważnie poszczególnym osobom podczas tej wędrówki, a zobaczycie siebie! Ewangelia Łukasza jest jedną z najciekawszych ksiąg Nowego Testamentu, a w rozdziałach 9-20 Łukasz kilkakrotnie mówi o tym, że Jezus chodził do Jerozolimy (9,51; 13,22; 17,11; 18,31; 19,28).

II. AKT ODWAGI

- A. Jerozolima — niebezpieczny grunt.
1. Jerozolima była centrum judaizmu.
  2. Decyzja, by pójść do Jerozolimy, była dobrowolnym wyborem, by znaleźć się w środku burzy.
    - a) Jezus okazał prawdziwą odwagę. Wcześniej, kiedy ujawnił swój zamiar udania się do Betanii, do domu Łazarza, uczniowie ostrzegli Go: „Mistrzu! Dopiero co chcieli cię Żydzi ukamienować i znowu chcesz tam iść?” Jezus odpowiedział im: „Jeśli kto chodzi we dnie, nie potknie się” (Jan 11,8.9).
    - b) Jezus wiedział, co Go czeka. Jego podróż do Jerozolimy nie była lekkomyślnym wyczynem fanatyka.
- B. Nasz wzór.
1. Jezus jest stałym wzorem i inspiracją dla nas, by odważnie wychodzić na przeciw życiu i trudnościom, które ono ze sobą niesie.
  2. „Biegnijmy wytrwale w wyścigu, który jest przed nami, patrząc na Jezusa, sprawcę i dokończyciela wiary, który zamiast doznać należytej mu radości, wycierpiał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, i usiadł na prawicy tronu Bożego” (Hebr. 12,1.2).

III. PODJĘCIE WOLI BOŻEJ

- A. Czynienie woli Ojca.
1. Podróż do Jerozolimy była wynikiem pragnienia Jezusa, by czynić wolę Ojca (Łuk. 22,42).
  2. Dwight L. Moody usłyszał z ust jakiegoś kaznodziei, że świat jeszcze zobaczy, co Bóg może uczynić z człowiekiem całkowicie oddanym Jego woli. Postanowił więc być takim człowiekiem, a świat przekonał się, że nie było to czcze postanowienie. Czego Bóg może dokonać przez nas, jeśli w podobny sposób się Mu poświęcimy?
- B. Dobrowolna ofiara.
1. Niektórzy postrzegają wolę Bożą jako decyzję narzuconą nam przez Boga.
    - a) Bóg nie posłał Jezusa na krzyż siłą. Jezus sam postanowił złożyć ofiarę, obwieścił ten zamiar i dotrzymał słowa.
    - b) Grzech i świętość nigdy nie zgodzą się ze sobą.
  2. Przeczytaj prorocstwo zapisane w Iz. 53,10.
    - a) Słowo „ofiara” nawiązuje do systemu ofiarniczego przedstawionego szczegółowo w III Księdze Mojżeszowej.

- b) Chrystus stał się ofiarą za nasze grzechy. Dobrowolnie oddał siebie za nasze winy, by uwolnić nas od grzechu i śmierci.
- c) O Chrystusie zostało napisane: „Oto przychodzę, aby wypełnić wolę twoją. (...) Mocą tej woli jesteśmy uświęceni przez ofiarowanie ciała Jezusa Chrystusa raz na zawsze” (Hebr. 10,9.10).

IV. STRACIĆ ŻYCIE, BY ZNALEŹĆ ŻYCIE

- A. Wziąć krzyż.
  - 1. Ofiara Chrystusa przynosi życie. Aby je przyjąć, musimy oddać Mu nasze życie.
    - a) Nie zapomnijcie, że przed zmartwychwstaniem było ukrzyżowanie.
    - b) Aby znaleźć życie, musimy stracić życie.
  - 2. Musimy czynić wolę Bożą i oddać nasze życie Bogu (Mat. 16,24).
- B. Wielki post — w drodze do Jerozolimy.
  - 1. Wielki post poprzedza Wielkanoc.
  - 2. Niektórym ludziom te czterdzieści dni przed Wielkanocą kojarzą się z popiołem, postem i smutkiem. Dla innych są to dni duchowego ożywienia i odnowy.
  - 3. Wielki post ma związek z wyprawą Jezusa do Jerozolimy. W tym okresie Jezus przekazał nam wiele swoich nauk.

V. WNIOSEK

- A. Czy przyłączycie się do mnie w tej podróży — w wędrówce do poznania i czynienia woli Bożej?
- B. Czy pójdziecie za Jezusem, dokądkolwiek idzie, nawet w sam środek burzy? Zwróćcie się ku Jerozolimie, pamiętając słowa Tego, który poszedł tam przed wami: „Kto stara się zachować życie swoje, straci je, a kto straci życie swoje dla mnie, znajdzie je”.

VI. PRZYKŁAD

Wola Boża

Chrześcijańska droga jest inna niż drogi tego świata — z jednej strony trudniejsza, a z drugiej łatwiejsza. Chrystus mówi: „Oddaj mi wszystko. Chodzi mi nie tyle o twój czas, pieniądze czy służbę, ale o ciebie. Ja przyszedłem nie po to, aby cię dręczyć, ale by zabić grzech, który jest w tobie. Nie mogę cię okłamywać i proponować ci jakieś półśrodki. To nie przyniosłoby niczego dobrego. Nie będę obcinał jakichś listków czy małych gałązek — chcę wykorzenić złe drzewo. Nie chcę leczyć zepsutego zęba, ale muszę go usunąć. Zrezygnuj z twojej zepsutej natury, wszelkich pragnień, które uważałeś za niewinne. Ja dam ci nową naturę. Dam ci siebie — mój charakter i moja wola staną się twoimi” (C. S. Lewis).

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Druga
sobota
sierpnia
2000

Radość z poznania Chrystusa

Temat nabożeństwa *Radość z poznania Chrystusa*

„Kiedy człowiek się nawraca i zostaje przyprowadzony do Jezusa Chrystusa, w niebie panuje niepojęta radość. (...) Zgubiony zostaje odnaleziony, martwy w siłach grzechu wraca do życia. Chrystus pragnie, by ta radość stała się naszym udziałem — radość głęboka, pełna i trwała — radość płynąca ze zwycięstwa krzyża Chrystusowego” (Ellen G. White, „The Principles of Righteousness Revealed in the Life”, *Advent Review and Sabbath Herald*).

Myśl dnia

„Jeśli dotarło do ciebie światło płynące od Jezusa, a ty odzwierciedlasz je dla innych, wówczas pokazujesz, iż posiadasz radość, która jest czysta, wzniosła i szlachetna” (Ellen G. White, *That I May Know Him*, s. 142).

Wstęp do zbierania darów

Spójrz na swoje życie tak, jakbyś znajdował się na progu wieczności, a cała doczesność była już za tobą. Na co będziesz wówczas liczył? Na przyjemności i luksusy tego świata? Wtedy już nie będą się liczyć. Na pieniądze? Nie, bo już ich nie będzie. Stanowisko? Nie będzie miało żadnego znaczenia. Tylko dwie rzeczy będą się liczyć na progu wieczności. Pierwsza — to poznanie przez ciebie Boga i czynienie Jego woli. Druga — to ludzie, którzy dzięki twojemu świadectwu poznali Boga i stoją przed Jego tronem zbawieni na zawsze.

Tekst biblijny i pieśni

Ef. 2,11-22

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Tylko przez wiarę*

Nauka: „Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was: Boży to dar; nie z uczynków, aby się kto nie chlubił” (Ef. 2,8.9).

Wiosną 1521 roku całe Niemcy mówiły o trzech niewielkich broszurach (pamfletach) napisanych przez Marcina Lutra. Te broszury demaskowały katolicki system odpustów, za pomocą których człowiek ma rzekomo zapewnić sobie wstęp do nieba dzięki ofiarowaniu pieniędzy na budowę bazyliki św. Piotra w Rzymie. Luter napisał, że zbawienie jest z łaski, a przyjmuje się je przez wiarę. Nie można go kupić ani na nie zarobić dobrymi uczynkami.

W tym czasie cesarz Karol V zwołał książęta i dostojników Kościoła na sejm do Wormacji. Wojna wisiała nad krajem, a król obawiał się, że nie otrzyma pomocy Rzymu, jeśli pozwoli Marcinowi Lutrowi głosić jego poglądy i publikować je. Sejm wezwał Lutra, by przybył do Wormacji i publicznie przyznał się do błędów.

16 kwietnia, kiedy reformator zbliżał się do miasta, otrzymał radę, by wrócił do Wirtembergii, gdyż tu grozi mu niebezpieczeństwo. „Choćby w Wormacji było tylu diabłów, ile dachówek na dachach, i tak tam pójdę” — odpowiedział Luter.

Eskortowała go grupa rycerzy, więc bezpiecznie wszedł do miasta. Ponad dwa tysiące ludzi zgromadziło się wokół jego powozu, by zobaczyć człowieka, który odważył się rzucić wyzwanie papieżowi.

Następnego dnia, ubrany w prosty, mnisi habit, Luter stanął przed cesarzem, książętami, szlachtą i klerem. Na stole obok leżał zbiór jego książek.

— Czy to twoje książki? — zapytał jeden z dostojników. — Czy odwołasz to, co w nich napisałeś?”

Marcin Luter przyznał, że to jego książki, ale poprosił o czas do zastanowienia, zanim odpowie na drugie pytanie. 18 kwietnia odważnie stanął przed sejmem i oświadczył: „Moje sumienie jest więźniem Słowa Bożego. Nie mogę i nie odwołam niczego, gdyż sprzeciwienie się sumieniu nie jest ani prawe, ani bezpieczne. Boże, dopomóż mi — jak tu stoję, nie mogę inaczej.

Ten moment był zwrotnym punktem w historii ludzkości — początkiem protestanckiej reformacji. Adwentyści dnia siódmego są protestantami. Podobnie jak Marcin Luter, uważamy, że Biblia, a nie tradycja, jest podstawą wszelkich religijnych nauk i praktyk.

Plan kazania *Radość z poznania Jezusa*

I. WPROWADZENIE

- A. Kiedy Paweł pisał swój list do Efezjan, cieszył się błogosławieństwami Bożymi, które stały się udziałem jego adresatów dzięki ich wierze w Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela.
- B. Drugi rozdział Listu do Efezjan wskazuje na nowe więzi, które wnoszą radość w serce każdego, kto przyjmuje Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, Pana, Nauczyciela i Przyjaciela.

II. PRZEZ JEZUSA CHRYSZTUSA ZOSTAJEMY OŻYWIENI I PROWADZIMY NOWY RODZAJ ŻYCIA (Ef. 2,1.4-6)

- A. Duchowe zmartwychwstanie następuje wtedy, gdy człowiek przyjmuje Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela.
- B. Ludzie niewierzący, choć żyją fizycznie, pod względem duchowym są martwi, potrzebują duchowego przeszczepu. Nowe życie przychodzi do człowieka w cudzie nowonarodzenia, kiedy z wiarą przyjmujemy Jezusa Chrystusa.

III. PRZEZ KREW CHRYSZTUSA PRZYBLIŻAMY SIĘ DO BOGA I DO BLIŹNICH (w. 11-13)

- A. Człowiek w swoim naturalnym stanie jest odizolowany od Boga. To wyobcowanie prowadzi do wyobcowania z otoczenia.
- B. Paweł mówi o poganach, którzy byli odłączeni od Boga, jako o dalekich „od społeczności izraelskiej” i obcych „przymierzom, zawierającym obietnicę”, nie mających nadziei i bez Boga na świecie” (w. 12).
- C. Człowiek jest samotnym stworzeniem, jeśli nie nawiąże więzi z innymi ludźmi. Paweł cieszył się z faktu, iż teraz ci, „niegdyś byli dalecy, stali się w Chrystusie Jezusie bliscy przez krew Chrystusową” (w. 13).

IV. PRZEZ JEZUSA CHRYSZTUSA DOŚWIADCZAMY POKOJU BOŻEGO I POKOJU Z BOGIEM (w. 14.15)

- A. W skrzesie poddajemy się woli Bożej. Przez wiarę ufamy Mu — przestajemy być buntownikami.
- B. Dziecko Boże przez wiarę w Jezusa Chrystusa może znać wewnętrzny pokój, który przekracza wszelkie ludzkie zrozumienie.

V. PRZEZ JEZUSA CHRYSZTUSA MAMY PRZYSTĘP DO OBECNOŚCI BOŻEJ PRZEZ DUCHA ŚWIĘTEGO (w. 18)

- A. Kiedy człowiek poznaje Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, jest jeszcze daleko od Boga i nie czuje więzi z Nim.
- B. Paweł cieszył się nową więzią, jaką on i wszyscy ludzie mogą mieć przez wiarę w Jezusa. Ten związek z Jezusem jest największą radością naśladowców Chrystusa.

VI. PRZEZ JEZUSA CHRYSZTUSA STAJEMY SIĘ OBYWATELAMI KRÓLESTWA BOŻEGO (w. 19)

- A. Przywilej obywatelstwa wielkiego kraju zazwyczaj nie jest w pełni doceniany przez tych, którzy mieszkają w tym kraju od urodzenia.
- B. W Liście do Kolosan Paweł mówi o zmianie obywatelstwa. Wysławia Boga i mówi o Nim jako o Tym, „który nas wy-

rwał z mocy ciemności i przeniósł do Królestwa Syna swego umiłowanego, w którym mamy odkupienie, odpuszczenie grzechów” (1,13.14). Radość z nowego obywatelstwa jest częścią radości, która staje się naszym udziałem dzięki poznaniu Jezusa Chrystusa.

VII. PRZEZ JEZUSA CHRYSZTUSA STAJEMY SIĘ UCZESTNIKAMI RODZINY BOŻEJ (w. 19.20)

- A. Wspaniałą rzeczą jest być stworzonym na podobieństwo Boże. Jednak jeszcze wspanialsze jest doświadczenie duchowego narodzenia, które dzięki Chrystusowi czyni nas dziećmi Bożymi oraz braćmi i siostrami dla siebie nawzajem.
- B. Uczestniczenie w rodzinie Bożej jest radosnym doświadczeniem ludzi na całym świecie.

VIII. PRZEZ JEZUSA CHRYSZTUSA STAJEMY SIĘ CZĘŚCIĄ ŻYWEJ ŚWIĄTYNI BOŻEJ (w. 22)

- A. Zbawienie jest czymś więcej niż legalną więzią z Bogiem. Jest dynamicznym doświadczeniem, w którym Bóg przychodzi, by mieszkać w sercu każdego wierzącego z osobna oraz wśród społeczności wszystkich wierzących razem.
- B. Staliśmy się żywą świątynią, w której mieszka Bóg. Staliśmy się miejscem spotkania innych ludzi z Bogiem, miejscem, w którym Bóg zaspokaja potrzeby świata.

IX. WNIOSKI

- A. Człowiek, który poznaje Jezusa Chrystusa, staje się nad wyraz bogaty. Raduje się z tego przywileju.
- B. Jeśli jeszcze nie otworzyliście drzwi serca, by zaprosić tam Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela i Pana, zachęcam was, byście uczynili to niezwłocznie. Wielka radość jest dla was dostępną dzięki poznaniu Jezusa Chrystusa.

X. PRZYKŁAD

Radość po hebrajsku

Kaufmann Kohler stwierdza w *Encyklopedii żydowskiej*, że żaden język nie posiada tyle słów określających radość i radowanie się, co język hebrajski. W Starym Testamencie znajduje się dwadzieścia siedem słów opartych na trzynastu tematach, oznaczających pewne aspekty radosnego uczestniczenia w nabożeństwie.

Hebrajskie rytuały religijne przedstawiają Boga jako źródło radości. Psalmista mówi: „Dasz mi poznać drogę życia, obfитоść radości w obliczu twoim, rozkosz po prawicy twojej na wieki” (Ps. 16,11).

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Trzecia
sobota
sierpnia
2000

Przyjaźń z Jezusem

Temat nabożeństwa *Grzejąc się przy ogniu wroga*

„Nie śmiejcie kazać niczego innego, póki nie poznacie z własnego doświadczenia, kim Chrystus jest dla was. (...) Musicie się nawrócić. Musicie przyjąć światło, zanim będziecie mogli je przekazywać innym. Stań w jasnych promieniach Słońca Sprawiedliwości” (Ellen G. White, *Special Testimony for Our Ministers* s. 12).

Myśl dnia

„Potrzebujemy Jezusa codziennie, aby z Jego siły czerpać siłę, wzrastać w łasce przygotowując się na największy konflikt i zdobywając inspirującą wizję spraw niebiańskich. (...) Im ściślej odzwierciedlamy wzór, tym mądrzej i inteligentniej pojmywać będziemy niezrównane piękno Jezusa” (Ellen G. White, *The Ellen G. White 1888 Materials*, s. 448).

Wstęp do zbierania darów

„Pieniądze, Boże pieniądze, są wydawane w celu upodobnienia się do świata. Doświadczenie religijne zostaje skażone świeckością, a dowód uczniostwa — podobieństwo do Chrystusa w samozaparciu i niesieniu krzyża — nie jest widoczny ani dla świata, ani dla nieba” (Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education*, s. 311).

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 22,31-34.54-62

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Dobry żołnierz*

Nauka: „Cierp wespół ze mną jako dobry żołnierz Chrystusa Jezusa” (II Tym. 2,3).

Bóg kocha nas i chce, żebyśmy byli szczęśliwi. Jednak prawdą jest, iż w tym świecie grzechu cierpimy i borykamy się z problemami.

Kapitan Robert Scott wiedział, co to cierpienie i trud. Wraz z czterema towarzyszami wyruszył na biegun południowy. Ekspe-

dycja była wyposażona w sanie ciągnięte przez syberyjskie kucyki i psy husky z Yukonu. Kucyki nie mogły poruszać się w głębokim śniegu, więc trzeba je było zastrzelić. Psy odmówiły posłuszeństwa. Zdecydowani dotrzeć do bieguna Scott i jego ludzie zaprzęgli się do sań i brnęli do przodu czternaście dni.

18 stycznia 1912 roku dotarli do celu, gdzie odkryli, że kapitan Roald Amundsen, Norweg, był tam pierwszy. Tego dnia kapitan Scott napisał w swoim dzienniku: „Jest to straszne miejsce; tym straszniejsze dla nas, że doszliśmy tu z takim trudem, a nie zdobyliśmy nagrody. (...) Wiele kosztowało nas dotarcie tutaj. Teraz czeka nas rozpaczliwy powrót”.

Temperatura spadła do -40°C . Wiatr wzbijał w górę kłęby śniegu wiejąc z prędkością 50 kilometrów na godzinę. Dwaj członkowie wyprawy zmarli, ale Scott z pozostałymi dwoma towarzyszami szli dalej. Pewnej nocy nad równiną, którą przemierzali, rozpętała się burza śnieżna. Nawałnica szalała przez kolejnych dwanaście dni z taką siłą, iż wiatr żłobił wgłębienia w lodzie. Nikt nie był w stanie przeżyć takiej burzy.

Osiem miesięcy później wyprawa poszukiwawcza znalazła martwe ciała badaczy. Pod ciałem Scotta znaleziono list, w którym napisał: „Nie żałuję tej wyprawy, bo pokazaliśmy, że Anglik też potrafi znosić trudy”. Czasami my także przeżywamy trudności i rozczarowania. Z pomocą Chrystusa możemy przetrwać wszystko i nie załamywać się.

Plan kazania *Grzejąc się przy ogniu wroga*

I. WPROWADZENIE

- A. Duchowa porażka w życiu człowieka uważanego za dobrego chrześcijanina zawsze wywołuje komentarze: „Nie spodziewałem się, że może mu się coś takiego przydarzyć”.
- B. Piotr był także zaskoczony w podobny sposób, gdyż nie godził się na cierpienie.

II. PIOTR — SILNY CZŁOWIEK

- A. Siła przywództwa.
  - 1. Wielokrotnie Piotr jest wymieniany na pierwszym miejscu. Zapewne odzwierciedla to jego przywódcze cechy dostrzegane przez innych uczniów.
  - 2. Piotr należał do ścisłego grona uczniów uczestniczących w szczególnych doświadczeniach Jezusa, takich jak przemienienie.
  - 3. W Dniu Pięćdziesiątnicy to Piotr wystąpił wygłaszając mowę.
- B. Siła ducha.
  - 1. Piotr nie był człowiekiem nieśmiałym.
  - 2. Był odważnym poszukiwaczem prawdy.

3. Kiedyś próbował chodzić po wodzie, a potem pierwszy ruszył w drogę do grobu Jezusa.
- C. Siła fizyczna.
1. Jako rybak miał silne mięśnie, wyrobione przez zarzucanie i wyciąganie sieci.
  2. Piotr był pewny swojej siły, gdy wyciągnął miecz i rzucił się na cały tłum napastników w ogrodzie Getsemane.
- D. Pomimo swojej siły zaparł się Pana (I Kor. 10,12; Ef. 6,16).

III. PIOTR — PODATNY NA GRZECH

- A. Nie dostrzegał swoich słabości.
1. Piotr objawiał typowe cechy ludzkiej, upadłej natury.
    - a) Miał zalety i wady, ale nie dostrzegał swych wad.
    - b) Piotr wyznał z przekonaniem: „Panie, z tobą gotów jestem iść i do więzienia, i na śmierć” (Łuk. 22,33).
  2. Wiktor Hugo napisał: „Czuję, że dwie osoby walczą we mnie”.
  3. Apostoł Paweł miał także realistyczną wizję napięcia między dobrem a złem istniejącego w każdym człowieku (Rzym. 7,15-24).
- B. Szatan atakuje w najłagodniejszym punkcie.
1. Jezus ostrzegł Piotra przed atakiem szatana, który „wyprosił sobie, aby was przesiać jak pszenicę” (Łuk. 22,31).
  2. Zły dopadł bezbronnego ucznia w chwili, gdy odłączony od przyjaciół i otoczony przez wrogów nie był zabezpieczony przed jego atakiem.
- C. Nasz bój nie jest walką z „ciałem i krwi”, ale „z nadziemskimi władzami, ze zwierzchnościami, z władcami tego świata ciemności, ze złymi duchami w okęgach niebieskich” (Ef. 6,12).
1. Jezus nauczył nas modlić się i prosić o wybawienie od złego (Mat. 6,13).
  2. Wraz z Pawłem mówimy: „Bogu niech będą dzięki przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego!” (Rzym. 7,25).

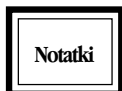
IV. PIOTR — PODATNY NA NACISK

- A. Presja ze strony ludzi.
1. Co było słabą stroną Piotra?
    - a) Pozwolił, by otoczenie wpływało na niego.
    - b) Troszczył się o to, co inni o nim myślą.
    - c) Piotr dostosował swoje zachowanie do wymagań otoczenia.
  2. Rozmowa Jezusa z Piotrem zapisana w szesnastym rozdziale Ewangelii Mateusza ilustruje psychozę tłumu.

- a) Jezus mówił o tym, iż zostanie odrzucony i zabity. Piotr zareagował na to żywiłowo: „Miej litość nad sobą, Panie! Nie przyjdzie to na ciebie” (w. 22).
  - b) Piotr nie dopuszczał myśli, by Mesjasz miał być cierpiącym Sługą. Jezus upomniiał ucznia: „Idź precz ode mnie, szatanie! Jesteś mi zgorszeniem, bo nie myślisz o tym, co Boskie, lecz o tym, co ludzkie” (w. 23).
3. Później Piotr także przejawiał skłonność do ulegania presji. Możecie o tym przeczytać w Gal. 2,12.
- B. Według Bożego upodobania.
1. Co mamy czynić, jeśli spotykamy się z presją otoczenia? W Rzym. 12,2 Paweł mówi, że to, co jest zgodne z Bożym upodobaniem.
  2. Dwaj znaczący mężowie stanu wygłosili przemówienia na pewnym uniwersytecie w Wielkiej Brytanii.
    - a) Benjamin Disraeli powiedział: „Jeśli chcecie mieć powodzenie, poznajcie ducha czasów, w których żyjecie, i postępujcie zgodnie z nim”.
    - b) William Gladstone mówił: „Nie dryfujcie z duchem czasu. Miejcie ustalone zasady i trzymajcie się ich”.
  3. Pod ostrzałem wroga Piotr początkowo obrał pierwszy ze wspomnianych sposobów postępowania.

V. WNIOSEK

- A. Już po zmartwychwstaniu Jezusa niektórzy uczniowie jedli wraz z Panem śniadanie nad brzegiem Jeziora Galilejskiego (Jan rozdz. 21).
  1. Trzykrotnie Jezus zapytał Piotra, czy Go miłuje, a następnie powiedział mu, że będzie cierpiał dla Niego.
  2. Spotykamy się z tym samym pytaniem, jakie zostało zadane Piotrowi:
    - a) Co mam uczynić z tym, którego zowią Chrystusem?
    - b) Możesz zrzucić decyzję na kogoś innego.
    - c) Nacisk ze strony innych ludzi każe wybrać wygodniejsze wyjście. Żar ognia wroga jest dotkliwie odczuwany.
- B. Niech Pan usłyszycie nasze słowa: „Tak, znam Jezusa — On jest moim Panem!”
- C. Harvey Cox, profesor Harvardu, powiedział: „Brak decyzji jest decyzją na »nie«”.

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Czwarta
sobota
sierpnia
2000

Obecność Ducha Świętego

Temat nabożeństwa *Żywy dar*

„Błagam wyznawców każdego zboru, by szukali teraz największego błogosławieństwa, jakie niebo może dać — Ducha Świętego” (Ellen G. White, *The Upward Look*, s. 143).

Myśl dnia

„Nie możemy się posługiwać Duchem Świętym. To Duch Święty ma posługiwać się nami. (...) Duch Święty zostanie dany jedynie tym, którzy pokornie czekają na Boga, którzy oczekują na Jego prowadzenie i łaskę” (Ellen G. White, *Our High Calling*, s. 151).

Wstęp do zbierania darów

Jeśli jesteś szczodry jako biedak, to w końcu będziesz szczodry jako bogacz. Jeśli nie jesteś szczodry jako bogacz, to w końcu nie będziesz mógł nic dać z powodu ubóstwa. Bóg sprawił, iż dobroczynność ma dwie ręce — jedną, która daje, i drugą, która przyjmuje. Dziękuj Bogu, że twoja ręka jest tą, która daje. Nie mów: „Żal mi tego, co mam dać”. Bądź jak owca, która oddaje swoją wełnę, a z nadejściem zimy ma nową, jeszcze gęstszą.

Tekst biblijny i pieśni

Jan 14,15-20

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Wierny pies*

Nauka: „Jeśli mnie miłujecie, przykazań moich przestrzegać będziecie” (Jan 14,15).

Nie wiemy, jak miał na imię. Nie wiemy nawet, jakiej był rasy. Wiemy, że mieszkał na ulicy North Main na wyspie Chincoteague, u wybrzeży Wirginii. Wiemy, że kochał swojego pana i był posłuszny jego poleceniom.

We wtorek, 6 marca 1962 roku, rozpętał się sztorm wzdłuż atlantyckiego wybrzeża Ameryki Północnej. Huraganowy wiatr zniszczył tysiące domów i innych budynków. Kiedy deszcz przestał padać i ustał wiatr, reporter z *Washington Star* udał się na wyspę Chincoteague, by oszacować zniszczenia. Stwierdził, że

na wyspie huragan poczynił prawdziwe spustoszenie. Idąc ulicą North Main widział, że z tej niegdyś ruchliwej, tętniącej życiem ulicy nie zostało nic prócz zwalów dachów, rur, cegieł i kamieni. Wokoło rozpościerał się obraz zniszczenia.

Nagle reporter zatrzymał się pełen zdumienia. Na kupie gruzu, która kiedyś była domem, siedział pies pilnując posesji. Reporter sfotografował posłuszne zwierzę, a fotografia ta ukazała się w *Washington Star*.

Wierność tego psa jest dla nas przykładem tego, co to znaczy „czynić to, co prawe, choćby niebo waliło się nam na głowę”. Pies kochał swojego pana i bez względu na to, co się stało, chronił jego domu przed intruzami.

Bóg potrzebuje chłopców i dziewcząt, którzy będą stanowczo opowiadać się za tym, co dobre. Czy Jezus Chrystus jest Panem waszych serc? Czy kochacie Go i jesteście gotowi przestrzegać wszystkich Jego przykazań? Czy zobowiązujecie się dzisiaj być Mu posłuszni bez względu na to, co się dzieje?

Plan kazania *Żywy Dar*

I. WPROWADZENIE

- A. Ktoś, kto chce dać dar ukochanej osobie ma wiele możliwości. Niektóre dary są martwymi przedmiotami. Inne, takie jak kwiaty cięte, to dary, które szybko niszczyją. Są także żywe dary, takie jak chomik, kotek, piesek czy inne zwierzątko, albo jakaś roślina doniczkowa. Tak więc niektóre są przemijające, podczas gdy inne — trwale. Niektóre dary są bardzo cenne i bardzo osobiste.
- B. Bóg Ojciec uznał za stosowne obdarzyć żywym Darem każde z Jego dzieci w chwili nawrócenia. Tym Darem jest Duch Święty, który mieszka w wierzących.

II. DUCH ŚWIĘTY JEST ŻYWYM DAREM

Duch Święty jest kimś więcej niż tylko wpływem od Boga, czy mocą podobną do grawitacji, magnetyzmu czy elektryczności. Jezus mówił o Nim jak o osobie, gdy przedstawił Go jako żywy dar od Boga.

- A. Duch Święty przemawia jako Ten, który objawia (Obj. 2,7).
- B. Duch Święty wstawia się jako boski Orędownik za tymi, którzy przyjęli Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela (Rzym. 8,26).
- C. Duch Święty świadczy o Jezusie Chrystusie (Jan 15,26).
- D. Duch Święty prowadzi sługi Chrystusa w służbie. Doświadczenie Filipa jest klasycznym przykładem tego prowadzenia (Dz. Ap. 8,29). W swoim Liście do Rzymian Paweł mówi o prowadzeniu przez Ducha Świętego (8,14).

- E. Duch Święty działa jako Przewodnik do zrozumienia Bożej prawdy (Jan 16,13).
- F. Duch Święty wyznaczał duchowych przywódców w zborach.
  1. Dz. Ap. 20,28.
  2. Starszy zboru i inni przywódcy potrzebują czegoś więcej niż większości głosów, by mogli skutecznie służyć. Potrzebują namaszczenia Ducha Świętego i Jego wyboru do służby.
- G. To, że Duch Święty jest żywym darem, jest dodatkowo potwierdzone przez fakt, że można Go zasmucić (Ef. 4,30).

III. DUCH ŚWIĘTY JEST OSOBĄ BOSKĄ

Kiedy Bóg zsyła dar Ducha Świętego do serca swego dziecka, jest to jednoznaczne z zamieszkaniem Boga w sercu człowieka (Gal. 4,6).

- A. Ten żywy dar Bożej obecności oczyszcza nas i odnawia na podobieństwo Jezusa Chrystusa (Hebr. 9,14).
- B. Ten żywy dar wnosi w nasze życie moc (Łuk. 1,35).
- C. Ten żywy dar daje nam głębsze, pełniejsze poznanie Boga i samych siebie, gdyż Duch Święty wie wszystko o Bogu i o nas.
  1. Bóg objawia się nam przez Ducha Świętego (I Kor. 2,10.11).
  2. Jako boska osoba Duch Święty przychodzi, by mieszkać w nas. On wie wszystko o nas, a jednocześnie zna wszystkie zamysły Boga. On prowadzi nasze umysły do zgodności z Bożym umysłem.
- D. Duch Święty, który mieszka w nas, jest w Biblii nazywany Bogiem.
  1. Duch Święty jest Bogiem (Dz. Ap. 5,3.4).
  2. Jest to także widoczne w słowach Pawła (II Kor. 3,18).

IV. WNIOSEK

- A. Duch Święty zaprasza każdego człowieka, by uwierzył w Jezusa Chrystusa i przyjął Go jako Pana i Zbawiciela. Duch Święty posługuje się Biblią, Kościołem, rodziną, przyjaciółmi i pustką w twoim sercu, aby dotrzeć do ciebie z prawdą o Jezusie.
- B. Gdy przyjmujesz Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela, Duch Święty w Jego imieniu zaczyna mieszkać w tobie i wykonuje w tobie dzieło Boże. On działa dla twojego doczesnego i wiecznego dobra (Hebr. 3,7.8).

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Pierwsza
sobota
września
2000

Żyjąc miłością Bożą

Temat nabożeństwa *Góra Pana*

„Miłość Boża oczyszcza i uszlachetnia gust i pragnienia, wzmacnia dobre uczucia i potęguje to, co dobre. Uzdalnia człowieka do radowania się prawdą, dobrem i pięknem” (Ellen G. White, *Messages to Young People*, s. 264).

Myśl dnia

„Jeśli człowiek jest prawdziwie połączony z Bogiem i niebem, wówczas duch panujący w niebie będzie wpływał na jego słowa i czyny. Człowiek ten uwielbi Boga swymi czynami i będzie prowadził innych do oddawania Bogu czci” (Ellen G. White, *Sons and Daughters of God*, s. 267).

Wstęp do zbierania darów

Nigdy nie słyszałem, żeby szczodry człowiek narzekał, że działalność Kościoła pochłania za dużo pieniędzy. Nigdy nie znałem rodziny, która przestałaby oddawać dziesięcinę, jeśli czyniła to regularnie przez dłuższy czas. Nigdy nie znałem szczodrych ludzi, którzy byliby nieszczęśliwi i zupełnie niezadowoleni z życia. Nigdy nie znałem skąpych ludzi, którzy byliby zupełnie zadowoleni z Kościoła. Wierzę, że istnieje bezpośredni związek między wiarą a szczodrością. Ci, którzy dają obficie, stają się coraz bardziej wierni, a ci, którzy coraz bardziej skąpią, coraz mniej wierzą.

Tekst biblijny i pieśni

Ps. 24,1-10

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Eksperyment*

Nauka: „Skosztujcie i zobaczcie, że dobry jest Pan” (Ps. 34,9).

— Jutro zbiorę wasze zeszyty — oświadczył pan Burke. — Nie zapomnijcie opisać dzisiejszego doświadczenia.

— No, to wieczór mam z głowy! — jęknęła Barbara, wychodząc z klasy. — Lubię eksperymenty, ale nienawidzę je opisywać.

— Ja też — powiedziała Ellen.

— Tyle pisania. Zastanawiam się, kto wymyślił to wszystko — dodała Barbara.

— Pewnie jakiś nauczyciel — odpowiedziała Hela.

Jednak Hela nie miała racji. Człowiekiem tym był urzędnik państwowy mieszkający w Londynie przed ponad czterystu laty. Francis Bacon, urodzony w 1561 roku, był jednym z prekursorów eksperymentalnej metody rozwiązywania problemów.

Współczesny człowiek nie akceptuje niczego, co nie zostało wypróbowane i udowodnione. Dlatego wielu młodych ludzi nie chce zaakceptować Boga. Ludzie ci mówią:

— Czy możesz dowieść, że Bóg istnieje?

Odpowiedź jest prosta: Doświadcz Go!

Nie, nie można włożyć Boga do probówki i poddać Go laboratoryjnej analizie. Jednak można Go doświadczyć w swoim życiu. Właśnie do tego Bóg was zaprasza: „Skosztujcie i zobaczcie”.

Słuchanie innych nie przekona was do końca. Musicie doświadczyć sami.

Oto jeden ze sposobów przeprowadzenia doświadczenia: W Słowie Bożym znajduje się ponad 3000 obietnic. Czytaj uważnie Biblię i przyjrzyj się tym obietnicom. Kiedy znajdziesz taką, która odpowiada twoim potrzebom, zapisz ją w notesie. Potem proś Boga, by uczynił dla ciebie to, co obiecał. Odpowiedź na twoje modlitwy będzie dowodem, że Bóg istnieje i wysłuchuje tych, którzy zwracają się do Niego.

Plan kazania *Góra Pana*

I. WPROWADZENIE

- A. Psalm dwudziesty czwarty często jest tytułowany „Góra Pana”, ponieważ wersety zawierające to wyrażenie są najważniejszą częścią tego psalmu (w. 3-5).
  1. Pytanie: „Któż może wstąpić na górę Pana?” (w. 3) jest równoznaczne z pytaniem: „Jaka jest prawdziwa religia?” Psalmista odpowiada: „Kto ma czyste dłonie i niewinne serce” (w. 4).
  2. Łącząc dwa wersety Pisma Świętego możemy sparafrazować to błogosławieństwo następująco: „Błogosławieni są ci, których serca są czyste, gdyż oni wstąpią na górę Pana i staną w Jego świętym miejscu, otrzymają błogosławieństwo od samego Pana”.
- B. Jakże wzniosłe jest to błogosławieństwo dla ludzkości: „oni Boga oglądać będą”. Człowiek stworzony na Boże podobieństwo utracił więź z Bogiem, ale dzięki Chrystusowi odzyska ją w pełni — będzie oglądał Boga twarzą w twarz.
- C. Jakże pięknie błogosławieństwo to wyraża najgłębsze pragnienie ludzkiego serca: „albowiem oni Boga oglądać będą”. Pragnienie ujżenia Boga, spojrzenia na Jego twarz,

jest tęsknotą głęboko wszczepioną w serce człowieka, tak samo jak fizyczny głód jest zjawiskiem nierozzerwalnie związanym z fizyczną egzystencją.

- D. Szóste błogosławieństwo stawia nas twarzą w twarz z istotą i wymaganiami prawdziwej religii. Cztery pytania wymagają odpowiedzi, jeśli słowa Jezusa mają cokolwiek dla nas znaczyć.

II. CO JEZUS MIAŁ NA MYŚLI MÓWIĄC O „CZYSTOŚCI SERCA”?

- A. Jezus nie powiedział: „Błogosławieni są czysti”.
1. Nie zacytował także bezpośrednio siódmego przykazania: „Nie będziesz cudzołożył” (II Mojż. 20,14).
  2. Czystość naszych związków z innymi jest tylko owocem czystości serca.
- B. Jezus nie powiedział: „Błogosławieni są doskonali”.
1. To wykluczyłoby każdego z nas. Takie błogosławieństwo nie miałoby dla nas znaczenia. To prawda, że doskonałość jest jedynym standardem godnym Jezusa, który powiedział: „Bądźcie wy tedy doskonali, jak Ojciec wasz niebieski doskonały jest” (Mat. 5,48).
  2. Nie powiedział jednak, że nie możemy być szczęśliwi po tej stronie doskonałości.
- C. Jezus powiedział: „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą”. Słowo „czystego” oznacza tutaj „niepodzielnego”, „bez domieszki”, „nieodmiennego”.
1. Tak więc czystość serca to wierność i poświęcenie się Bożej woli.
  2. Nie ma prawdziwego szczęścia dla tych, którzy mówią: „Pójdę za tobą, Panie, pierwszej jednak...” (Łuk. 9,61).

III. W JAKI SPOSÓB MOŻEMY OSIĄGNĄĆ CZYSTOŚĆ SERCA?

Czystość serca w tym sensie, jaki miał na myśli Jezus, jest osiągalna dla każdego chrześcijanina, który pragnie jej całym sercem. Jednak jak możemy ją osiągnąć?

- A. Przez poddanie się.
1. Poddanie się Chrystusowi, pełne i całkowite, sprawia, że oczyszczająca moc Bożego przebaczenia przepływa przez nasze serca i oczyszcza je.
    - a) Starotestamentowe błogosławieństwo rzuca światło na to błogosławieństwo Jezusa (Ps. 32,1).
    - b) To błogosławieństwo nie jest dla bezgrzesznych, ale dla grzeszników, którzy przyjęli przebaczenie, nie dla doskonałych, ale dla tych, których serca zostały oczyszczone (Iz. 1,16.18).

2. W jaki sposób możemy się stać ludźmi czystego serca?
Poddając się całkowicie Chrystusowi możemy zostać oczyszczeni przez Jego moc.
- B. Przez zupełne poświęcenie się Bogu.
1. Nie wszyscy chrześcijanie są czystego serca.
  2. Ludzie czystego serca muszą porzucić każdą bezbożną myśl i zamiar oraz pozwolić Chrystusowi niepodzielnie panować w ich życiu.

IV. JAKIE BŁOGOSŁAWIENSTWO OGŁOSIŁ JEZUS DLA LUDZI CZYSTEGO SERCA?

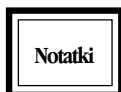
- A. „Boga oglądać będą”.
- B. Ujrzą Go teraz przez wiarę. Ujrzą Go w słowach prawdy czytanych w Słowie Bożym i słyszanych z kazalnicy. Ujrzą Go w godzinie modlitwy w kręgu przyjaciół i bliskich. Ujrzą Go w chwilach refleksji i rozmowy z Nim na łonie przyrody.

V. JAKI TRWAŁY WPŁYW NA OSOBOWOŚĆ CZŁOWIEKA WYWIERA PATRZENIE NA BOGA?

- A. Patrzenie na Boga sprawia, że dostrzegamy Jego moc.
1. Paweł ujrzał Jezusa na drodze do Damaszku i znalazł u Niego siłę do przetrwania wszystkich prób.
  2. W agonii Szczepan ujrzał „Syna Człowieczego stojącego po prawicy Bożej” (Dz. Ap. 7,56). To natchnęło go odwagą, by z godnością umrzeć dla Chrystusa.
- B. Patrzenie na Boga sprawia, że dostrzegamy ogromne potrzeby ludzkości i mamy poczucie naszych osobistych obowiązków. Widząc nieskończone Boże zasoby i ogromne ludzkie potrzeby, widzimy też, że Bóg pragnie posłużyć się nami, by zaspokoić potrzeby ludzkości.
- C. Patrzenie na Boga sprawia, że widzimy cel chrześcijańskiego życia i w nasze serce wstępuje nadzieja.
1. Przeczytaj w I Kor. 13,12, co Paweł napisał do chrześcijan w Koryncie.
  2. Przeczytaj obietnicę zapisaną w I Liście Jana 3,2.

VI. WNIOSEK

Jakże błogosławiona jest ta nadzieja! Przyjdzie dzień, kiedy się spełni.

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTWA

tom IV

Druga
sobota
września
2000

Boże miłosierdzie i dobroć

Temat nabożeństwa

Zagubienie się zgubionego człowieka

„Ci, którzy stali się dziećmi Bożymi, mają obowiązek wobec Boga szukania i ratowania zgubionych ze wszystkich sił” (Ellen G. White, „The Need of Earnest Labor for Others”, *Advent Review and Sabbath Herald*, 29 IV 1909).

Myśl dnia

„Bóg niebios (...) aprobejuje tych, którzy współpracują z Nim starając się ratować zgubione owce i przyprowadzają je do stada. Tylko jeden świat odstąpił od Boga, tylko jedno stado owiec” (Ellen G. White, „Christians Required to Seek the Lost, The Youth’s Instructor, 30 XII 1897”).

Wstęp do zbierania darów

John Wesley, mając osiemdziesiąt siedem lat i ogromny багаż chrześcijańskiego doświadczenia, stojąc na progu wieczności, powiedział: „Jednym z najważniejszych powodów widocznej porażki chrześcijaństwa było zaniedbanie tych uroczystych słów: »Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi« (Mat. 6,19)”.

Tekst biblijny i pieśni

Łuk. 19,10; 15,1-7

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Mały, zagubiony chłopiec*

Nauka: „Przyszedł bowiem Syn Człowieczy, aby szukać i zbawić to, co zginęło” (Łuk. 19,10).

Dziewięcioletni Karol zaginął. Oczywiście, nie chciał się zgubić. Chciał tylko zwiedzić wspaniały las i góry w pobliżu miejsca, gdzie wraz z rodziną zatrzymał się na wypoczynek. Miał już dosyć huśtawki, zjeżdżalni i ping-ponga. Z rakiетką pingpongową w ręce ruszył przed siebie szlakiem Dawn Trail w kierunku Casper Mountain w stanie Wyoming.

Karol dobrze się bawił — podśpiewywał, gwizdał i mówił do ptaków. Uderzał rakiетką w drzewa i szedł przez las. Szlak pro-

wadził do Elkhorn Canyon, terenu, na który wstęp był zabroniony, ponieważ pełno tam było ogromnych skał, głębokich rozpadlin, niedźwiedzi i grzechotników.

Kiedy zaczął zapadać zmierzch, Karol próbował znaleźć drogę powrotną, ale wszystkie ścieżki wydawały mu się takie same. Na niebie pokazały się gwiazdy, a on już wiedział, że zablądził. Było zimno, marzył, by znaleźć się w domu, w ciepłym łóżku. Próbował zrobić sobie legowisko z igliwia. Miał nadzieję, że rano uda mu się znaleźć drogę do domu.

Następnego dnia Karol poszedł dalej, w głąb kanionu. Po pięciu dniach i nocach spędzonych w lesie był już zbyt słaby, by dalej wędrować. Położył się nad bystrym potokiem, by umrzeć. Tam znaleźli go ratownicy po pięciu dniach poszukiwań, które rozpoczęły się w niedzielę, 18 lipca 1971 roku.

Mike Murphy był pierwszym ratownikiem, który zobaczył Karola leżącego na słonecznej polanie nad strumieniem. Wziął głęboki oddech i pędem pognął w kierunku chłopca. Kiedy przybiegł na miejsce, odetchnął z ulgą i uśmiechnął się. Karol jeszcze żył. W tej wyjątkowej chwili zarówno Mike, jak i Karol wiedzieli, jak cenne jest życie.

Jezus zna wartość życia jeszcze lepiej. Dlatego też porzucił chwałę nieba i przyszedł na ten ciemny świat, by szukać zagubione dzieci. On przyszedł, by uratować także was. W Biblii czytamy, że „wszyscy jak owce zblądziliśmy, każdy z nas na własną drogę zboczył” (Iz. 53,6).

Jezus, wielki Ratownik, nigdy nie ustaje w swoich poszukiwaniach. On was miłuje. On was szuka. Czy pozwolicie Mu zabrać was do domu?

Plan kazania *Zagubienie się zgubionego człowieka*

I. WPROWADZENIE

- A. Wyraźnym przesłaniem Nowego Testamentu jest to, że Bóg tak umiłował zgubiony świat, że dał swojego Syna, Jezusa Chrystusa, aby umarł na krzyżu, by zbawić ten świat (Jan 3,16).
  1. Cztery Ewangelie wyraźnie świadczą o tym, iż przedmiotem wielkiej troski Jezusa Chrystusa było to, by nie utracić zgubionego człowieka.
  2. Troska, aby nie utracić zgubionego człowieka była tak wielkim brzemieniem dla apostoła Pawła, iż uczyniła go duchowym „pracoholikiem” w dziele Bożym, pragnącym zanieść ewangelię aż na krańce świata (Rzym. 10,1).
  3. Jeśli szatanowi uda się uczynić nas niewrażliwymi na utratę zgubionych ludzi, nie będziemy tym ludziom zdecydowanie i z naciskiem przedstawiać poselstwa Chry-

stusa ani wskazywać na potrzebę zaufania Mu jako Zbawicielowi.

- B. Rozważmy straty, jakie ponosi zgubiony człowiek z powodu swojego zagubienia i niewiary w Boga.

II. ZGUBIONY CZŁOWIEK TRACI ŻYCIE DANE MU PRZEZ BOGA

- A. Kiedy człowiek zaczyna wierzyć, otrzymuje cud nowego życia od Boga.
- B. Przeczytaj słowa Jezusa zapisane w Ew. Jana 10,28.

III. ZGUBIONY CZŁOWIEK TRACI BOSKĄ NATURĘ

- A. Cud nowonarodzenia daje człowiekowi załóżek boskiej natury i boskiego charakteru.
- B. Przez wiarę stajemy się uczestnikami boskiej natury (II Piotra 1,4). Przez nowonarodzenie stajemy się dziećmi Bożymi (I Jana 3,1.2).

IV. ZGUBIONY CZŁOWIEK TRACI BOŻĄ OBECNOŚĆ

- A. Uczniowie doznawali wielkiego wzmocnienia i błogosławieństwa dzięki obecności Jezusa Chrystusa w czasie Jego ziemskiej misji.
- B. On dał im obietnicę Jego stałej obecności, gdy będą wypełniać Jego wielkie zlecenie (Mat. 28,20).
- C. On nadal zapewnia swoją obecność za pośrednictwem Ducha Świętego (Jan 14,16-18).

V. ZGUBIONY CZŁOWIEK TRACI BOŻE PROWADZENIE

- A. Izajasz opisał niewierzących jako owce, które zbłądziły (Iz. 53,6).
- B. Psalmista mówi o Bożym prowadzeniu: „Wiedzie mnie ścieżkami sprawiedliwości ze względu na imię swoje” (Ps. 23,3). Bóg jest przedstawiony jako Pasterz, który prowadzi swoje owce ścieżkami życia i zapewnia im obfite życie już teraz.
- C. Bóg pragnie nas prowadzić Duchem Świętym.

VI. ZGUBIONY CZŁOWIEK TRACI BOŻE POCIESZENIE

- A. Wcześniej czy później wszyscy doświadczymy bólu rozdzielenia przez śmierć.
- B. Możemy doznać pocieszenia dzięki obietnicom Bożym znajdującym się w Piśmie Świętym.
  1. Jedynie ci, którzy wierzą, mogą naprawdę polegać na Bożych obietnicach.
  2. Paweł mówi o smutku tych, którzy nie mają nadziei (I Tes. 4,13).

VII. ZGUBIONY CZŁOWIEK TRACI PRZYWILEJ MIESZKANIA W DOMU OJCA

- A. Niebo zostało przygotowane dla tych, którzy uwierzą Jezusowi Chrystusowi i przyjmą Go jako Pana i Zbawiciela (Jan 14, 1-6).
- B. Nie jest wołą Ojca, aby ktokolwiek zginął (II Piotra 3, 8.9).
- C. Bóg Ojciec miłuje cię, ale nie zmusi siłą, byś wrócił do Niego. Jezus Chrystus umiłował cię tak bardzo, że poszedł na krzyż i umarł za ciebie.

VIII. WNIOSEK

- A. Dzisiaj jest dzień, w którym powinniście odwrócić się od życia pełnego niewiary i prosić Jezusa Chrystusa, aby przebaczył wam wasze grzechy i przyjął do Bożej rodziny.
- B. Już wiele straciliście. Nie dopuście do tego, byście zginęli na wieki. Jezus czeka na was dzisiaj. Przyjdźcie do Niego teraz.

IX. PRZYKŁAD

Boża owieczka

D. L. Moody opowiadał taką oto historię:

Dr Andrew Bonar powiedział mi, że w górach Szkocji owce często błądzą wśród skał i wpadają w niedostępne miejsca, z których nie potrafią się wydostać. Trawa wśród skał jest bardzo słodka i soczysta, a owce bardzo ją lubią, więc potrafią skakać w dół trzy, a nawet cztery metry, lecz potem nie mogą wyskoczyć. Beczą wtedy głośno. Pasterz słyszy je, ale czeka trzy lub cztery dni, aż owca zje wszystką trawę i osłabnie z głodu tak, iż nie może utrzymać się na nogach. Wtedy przewiązuje się liną, której drugi koniec mocuje na górze, i schodzi, aby wynieść owcę na swoich rękach z dołu zagłady.

— Dlaczego nie schodzi po owcę od razu? — spytałem.

— Ach! Owce są tak niemądre, że uciekając przed pasterzem skoczyłyby w przepaść i zginęły.

Moody podsumował swoją historię mówiąc:

— Podobnie jest z ludźmi — nie chcą wrócić do Boga, dopóki nie stracą wszystkiego.

.....

.....

.....

.....

.....

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Trzecia
sobota
września
2000

Radość służenia Panu

Temat nabożeństwa *Człowiek, który przechodził*

„Służenie Chrystusowi wymaga zdecydowanego posłuszeństwa. Mamy iść tak, jak On szedł — wstępować w Jego ślady objawiając Jego cichość i pokorę” (Ellen G. White, „Christian Perfection”, *Advent Review and Sabbath Herald*).

Myśl dnia

„Idźcie za Nim od żłobka po krzyż. On jest naszym wzorem. Powiedział, że jeśli chcesz być Jego uczniem, musisz wziąć krzyż, wzgardzony krzyż, i iść za Nim” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. II, s. 177).

Wstęp do zbierania darów

„Sprawa ofiarności nie jest zależna od impulsu. Bóg dał nam szczegółowe zalecenia w tej kwestii. Powiedział, że dziesięciny i dary wchodzą w zakres naszych obowiązków. Pragnie, byśmy oddawali je regularnie i systematycznie” (Ellen G. White, *Review and Herald*, 9 V 1893).

Tekst biblijny i pieśni

Mar. 15,16-32

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *W Jego ślady*

Nauka: „Na to bowiem powołani jesteście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady” (I Piotra 2,21).

Jakie jest twoje określenie chrześcijanina? Czy jest to człowiek, który regularnie uczęszcza do kościoła, nie czyni bardzo złych rzeczy i otacza się tylko ludźmi wierzącymi podobnie jak on?

Albert Schweitzer, który urodził się 14 stycznia 1875 roku w Górnej Alzacji w Niemczech, miał lepszą ideę tego, co to znaczy być chrześcijaninem. Wierzył, że chrześcijanin to naśladowca Chrystusa, człowiek wstępujący w Jego ślady i żyjący tak, jak On żył. Naśladowanie Chrystusa zaprowadziło Alberta Schweitzera do Afryki.

— Nie do wiary! Rezygnujesz z kierowania St. Thomas College, aby udać się do Afryki? — pytali go przyjaciele. — W całej Europie nie ma nikogo, kto wiedziałby więcej niż ty na temat Bacha. Wszędzie zapraszają cię na koncerty organowe. Chcesz zostawić to wszystko?!

To prawda, że w ciągu pierwszych trzydziestu lat swojego życia Albert Schweitzer osiągnął bardzo wiele. Stał się znanym filozofem, muzykiem, duchownym i pisarzem. Teraz zrezygnował z pracy i powiadomił przyjaciół, że ma zamiar zostać lekarzem i wyjechać do Afryki.

— Chcę być lekarzem, abym mógł pracować bez potrzeby mówienia — wyjaśnił dr Schweitzer. — Chcę okazywać ludziom miłość, a nie tylko mówić im o miłości.

Dr Schweitzer spędził ponad pięćdziesiąt lat w Afryce, objawiając miłość Chrystusa. Zbudował szpital i kolonię dla trędowatych i pokornie spełniał swoje obowiązki, idąc śladami Jezusa i pomagając ludziom.

Czy chcecie iść śladami Jezusa? Nie musicie w tym celu udawać się do Afryki czy na dalekie wyspy. Możecie znaleźć Jego ślady tam, gdzie mieszkacie.

Plan kazania *Człowiek, który właśnie przechodził*

I. WPROWADZENIE

„I zmusili niejakiego Szymona Cyrenejczyka, (...) aby niósł krzyż jego”.

- A. Przechodzący człowiek nagle znalazł się w samym środku dramatu odkupienia.
- B. Choć Szymon wzbraniał się spełnić żądanie żołnierzy, doświadczenie to doprowadziło jednak do całkowitej zmiany jego życia.

II. CYRENEJCZYK Z CHARAKTEREM

- A. Szymon był poświęconym Żydem.
  - 1. W Dz. Ap. 6,9 czytamy, że Żydzi z Cyrene mieli w Jerozolimie własną synagogę. Obecność Szymona w Jerozolimie mogła wskazywać na to, że był on uczestnikiem wiary Abrahama, Izaaka i Jakuba.
  - 2. Szymon „szedł z pola”.
    - a) Oznacza to prawdopodobnie, że był imigrantem z północnej Afryki mieszkającym na terenie wiejskim w pobliżu Jerozolimy.
    - b) Cyrene była znana z rolnictwa. Jako rolnik, Szymon nawykł do ciężkiej pracy, a jego wygląd świadczył zapewne o znacznej tężyznie fizycznej.
    - c) Żołnierze nie traciliby czasu zmuszając do niesienia ciężkiego krzyża kogoś, kto nie byłby do tego zdolny.

3. Szymon „przechodził” — był zajęty własnymi sprawami.
  - a) Niewątpliwie wyszedł z domu wczesnym rankiem i miał wiele rzeczy do zrobienia przed zachodem słońca, zwłaszcza, że był to dzień przygotowania do sabatu.
  - b) Szymon zdecydowanie różnił się od rozhisteryzowanego tłumu wędrującego spod pałacu Piłata na Golgotę.
  - c) Ludzie łatwo dali się oderwać od ważnych zajęć i gotowi byli gapić się na wszystko, co wywoływało u nich emocje.
  - d) Ten Cyrenejczyk z charakterem zmierzał do swoich zajęć.

III. SCHWYTANY W PUŁAPKĘ OKOLICZNOŚCI

A. Niewinny męczennik.

1. Szymon został zatrzymany wbrew woli, gdy wypełniał swoje obowiązki. Nałożono na niego brzemię, którego nie chciał nieść. Został schwytyany w pułapkę okoliczności.
2. Niepowodzenia i rozczarowania wynikają czasami z naszych błędów, niemądrych decyzji czy pochopnych działań.
  - a) Czasami jesteśmy ofiarami skutków cudzych grzechów. Szymon reprezentuje ludzi, którzy cierpią niewinnie.
  - b) Jego doświadczenie jest przykładem tego, jak decyzje jednych ludzi wpływają na innych.
  - c) Nikt nie jest sam na świecie. To, co czynię, jest nie tylko moją sprawą.

B. Więcej niż zwycięzcy.

1. Doświadczenie Szymona zapewnia nas o Bożej szczególnej trosce o tych, co muszą nieść ciężary, których nie wybierali. Jezus powiedział: „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie” (Mat. 11,28).
2. W Wietnamie wybuch granatu pozbawił Maxa Clelanda obu nóg i jednej ręki. Człowiek ten odważnie stanął czoło swojej tragicznej sytuacji i w 1977 roku został przewodniczącym organizacji kombatanckiej. Cleland powiedział: „Bóg jest gotowy udzielić nam pomocy, kiedykolwiek jej potrzebujemy”. Wiele swoich przemówień i wywiadów kończył modlitwą napisaną podczas wojny domowej w Stanach Zjednoczonych przez anonimowego żołnierza Konfederacji:

*Prosiłem Boga o siłę, abym mógł sprostać wyzwaniom.
Stałem się słaby, abym nauczył się pokornego posłuszeństwa.
Prosiłem o zdrowie, abym mógł uczynić większe rzeczy.
Otrzymałem niemoc, abym mógł uczynić lepsze rzeczy.
Prosiłem o bogactwo, abym mógł być szczęśliwy.
Otrzymałem ubóstwo, abym stał się mądry.
Prosiłem o władzę, abym mógł zyskać chwałę u ludzi.
Otrzymałem słabość, abym odczuł, że potrzebuję Boga.
Prosiłem o wszystko, aby cieszyć się życiem.
Otrzymałem życie, abym mógł się cieszyć wszystkim.
Nie dostałem niczego, o co prosiłem —
ale wszystko, na co miałem nadzieję.
Wbrew mnie samemu, moje modlitwy zostały wysłuchane.
Wśród wszystkich ludzi zostałem najbardziej ubłogosławiony.*

IV. NAWRÓCONY POD KRZYŻEM

- A. Marek identyfikuje Szymona jako „ojca Aleksandra i Rufa”. Ci dwaj bracia byli znani w społeczności wierzących. W Rzym. 16,13 Paweł przesłał pozdrowienia dla „Rufa, wybranego w Panu”. Czy jest to ten sam człowiek — jeden z synów Szymona? Czy jest to biblijny dowód, iż Szymon nawrócił się, a wraz z nim nawrócili się jego synowie, którzy zostali aktywnymi działaczami w Kościele? Sądzę, że tak mogło być.
- B. Kiedy Szymon przyszedł na Golgotę, mógł usłyszeć tam modlitwę Jezusa: „Ojcze, przebac im”. Wywarło to na nim niezatarte wrażenie.
- C. Szymon ujrzał Jezusa gotowego oddać siebie, a nadzieja proroków stopniowo przerodziła się w jego umyśle w rzeczywistość — „Lecz on zraniony jest za występki nasze, starty za winy nasze. Ukarany został dla naszego zbawienia, a jego ranami jesteśmy uleczeni” (Iz. 53,5).

V. WNIOSEK

- A. Artur Blessett, kapelan z Sunset Strip w stanie Kalifornia, niósł 45-kilogramowy krzyż przez całe Stany Zjednoczone i wiele innych krajów. Przemawiając na pewnej konferencji mówił o niesieniu krzyża przez nowo otwartą granicę Izraela z Egiptem wkrótce po podpisaniu historycznego porozumienia pokojowego w Camp David. Arabski dowódca straży granicznej zapytał, czy może odłamać sobie kawałek jego krzyża.
- B. Jezus powiedział: „Jeśli kto chce pójść za mną, niech się zaprze samego siebie i weźmie krzyż swój i naśladuje mnie” (Mar. 8,34).
- C. Być może i wy dzisiaj przechodzicie mimo lub jesteście ludźmi z tłumu. Czy weźmiecie krzyż Jezusa?

Przewodnik starszego zboru

ADWENTYSTYCZNY PRZEWODNIK STARSZEGO ZBORU
ZAWIERAJĄCY WSKAZÓWKI CO DO PLANOWANIA KAZAŃ I NABOŻEŃSTW

tom IV

Czwarta
sobota
września
2000

Radość z podobieństwa do Chrystusa

Temat nabożeństwa *Odpoczynek dla waszych dusz*

„Cichość jest cenną zaletą, gotowością do spokojnego znoszenia cierpienia i wytrwania w próbie. Cichość jest cierpliwa i przyczynia się do szczęścia w każdych okolicznościach. Cichość jest zawsze wdzięczna i śpiewa swoją własną pieśń szczęścia budząc oddźwięk w sercu Boga. Cichość zniesie rozczarowania i krzywdy, nie będzie się mścił” (Ellen G. White, *My Life Today*, s. 56).

Myśl dnia

„Kiedy słyszysz zniechęcające słowa, nie odpowiadaj, póki nie będziesz w stanie uczynić tego w sposób uprzejmy i miły. Kiedy jesteś poddawany próbie i odczuwasz pokusę użycia niemiłych słów, nie pobłażaj uczuciu mściwości. Powiedz sobie: »Nie zawiodę mojego Zbawiciela«” (Ellen G. White, *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce*, s. 50).

Wstęp do zbierania darów

Dotrzymywanie obietnic

Jeśli obiecałeś Panu, że będziesz oddawał Mu dziesięcinę i dary dla Jego chwały, uczciwość wymaga, byś dochował tej obietnicy bez względu na to, jak ci się powodzi. Jeśli obiecałeś przyjacielowi, że do niego zatelefonujesz, to znaczy, że to zrobisz. Jeśli obiecałeś dziecku, że spędzicie razem sobotę, uczciwość wymaga, byś dotrzymał słowa. Obietnica jest święta, bez względu na to, komu została złożona. Bądźmy wierni we wszystkich sprawach.

Tekst biblijny i pieśni

Mat. 11,25-30

Pieśń .....

Pieśń .....

Opowiadanie dla dzieci *Wolność*

Nauka: „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie” (Mat. 11,28).

Statua Wolności to symbol Stanów Zjednoczonych. Ten pięćdziesięciometrowy posąg z brązu przedstawia kobietę, która trzyma w lewej ręce tablicę z datą uchwalenia amerykańskiej Deklaracji Niepodległości. Prawa ręka dzierżąca płonącą pochodnię jest uniesiona wysoko. U stóp kobiety leżą rozerwane kajdany.

Statua Wolności została przywieziona do Nowego Jorku z Francji na pokładzie statku Isère. Ustawiono ją nad brzegiem oceanu jako symbol nadziei dla uchodźców i imigrantów z wielu krajów. Podczas podróży posąg ważący 220 ton zapakowano w 214 skrzyń.

Statua została zaprojektowana przez francuskiego rzeźbiarza Bartholdiego, który zebrał również fundusze na urzeczywistnienie swojego projektu. Francuzi dali 250 000 dolarów na odlanie posągu, a naród Stanów Zjednoczonych wyłożył 280 000 dolarów na zbudowanie podstawy, na której ustawiono Statuę Wolności.

Stalową konstrukcję posągu zaprojektował Aleksander G. Eiffel. Wewnątrz tej konstrukcji znajdują się spiralne schody liczące 168 stopni.

Podczas odsłonięcia statuy w dniu 28 października 1886 roku obecni byli reprezentanci Francji i Stanów Zjednoczonych. Prezydent Grover Cleveland określił statuę jako symbol wolności dla wszystkich uciskanych i bezdomnych ludzi na świecie.

Tyrania jest przeciwieństwem wolności. Gazety są pełne doniesień o buntach, rewolucjach, powstaniach i partyzanckich walkach. Setki tysięcy ludzi ryzykują życie w poszukiwaniu wolności. Uciekając przed tyranią wędrują po świecie szukając miejsca, gdzie ich wolność będzie szanowana.

Każdy człowiek pragnie być wolny. Statua Wolności symbolizuje to naturalne pragnienie ludzkiego serca. Jednak człowiek potrzebuje czegoś więcej niż symbolu, aby stać się prawdziwie wolnym.

Kajdany grzechu muszą zostać zerwane, jeśli człowiek ma być prawdziwie wolnym. Człowiek musi zostać wyzwolony spod tyranii szatana. Jest to możliwe jedynie wtedy, gdy zwracamy uwagę na słowa Autora Wolności: „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie” (Mat. 11,28).

Plan kazania *Odpoczynek dla waszych dusz*

I. WPROWADZENIE

Jako istoty ludzkie nie jesteśmy z natury przygotowani na to błogosławieństwo. Nasze społeczeństwo zachęca raczej do patrzenia na cichość z pogardą i ceni tych, którzy potrafią się wybić. Cienimy siłę, dominację i osobiste sukcesy.

- A. „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiadają ziemię” (Mat. 5,5). Słyszając to wielu ludzi uczciwie odpowiada: „Prawdę mówiąc, nie podoba mi się to”.

- B. To błogosławieństwo nie jest zbyt dobrze przyjmowane przez współczesnych ludzi. Jednak są pewne testy potwierdzające to stwierdzenia Jezusa: „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiadą ziemię”. Jezus stwierdza prosty fakt, a ten fakt okazuje się prawdą w trzech ważnych testach.

II. TEST PISMA ŚWIĘTEGO

Słowo „cisi” i zachęta do cichości nie jest czymś wyjątkowym w Biblii. Psalmista mówi, że pokora jest próbą wytrwałości: „Lecz pokorni [cisi] odziedziczą ziemię i rozkoszować się będą obfitym pokojem” (Ps. 37,11). Jezus rozszerzył te słowa i przekształcił je w błogosławieństwo.

- A. Paweł zalecał cnotę pokory tym, do których pisał (Gal. 5,22.23; Kol. 3,12).
- B. Apostoł Piotr także zachęcał swoich adresatów do cichości (I Piotra 3,3.4).
- C. Biblia objawia, że ludzie odznaczający się pokorą są największymi mężami Bożymi.
  1. W Starym Testamencie (IV Mojż. 12,3).
  2. W Nowym Testamencie (I Kor. 9,22).

III. JEZUS CHRYSZTUS JEST PRÓBĄ CHARAKTERU I OSOBOWOŚCI CZŁOWIEKA

- A. Czym jest cichość? Krótko mówiąc, cichość jest podobieństwem do Chrystusa.
- B. Jak możemy ją osiągnąć? Jezus powiedział: „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie, że jestem cichy i pokornego serca” (Mat. 11,29).
- C. Stajemy się pokorni przez poddanie się Chrystusowi — „Weźcie na siebie moje jarzmo”. Takim porównaniem posługiwali się rabini mówiąc o wstąpieniu do szkoły. Niesienie jarzma oznacza poddanie się nauczycielowi.
  1. Słowo wyrażające ideę pokory to słowo, jakim grecki pisarz Ksenofont posłużył się na określenie konia „ujarzmionego za pomocą wędzidła”. Nie jakiejś chabety bez siły, bez ducha i bez wrażliwości, ale silnego konia, który jest pełen ducha i wrażliwości, a jednak za pośrednictwem wędzidła poddaje się ręce jeźdźcy.
  2. Ktoś przetłumaczył to błogosławieństwo tak: „Błogosławieni są poskromieni przez Boga”.
- D. Stajemy się cisi przez uczenie się od Chrystusa. „Weźcie na siebie moje jarzmo i uczcie się ode mnie”. Podstawą wezwania Chrystusa nie jest Jego moc i mądrość, ale fakt, że jest On „cichy i pokornego serca”. On pragnie, byśmy naśladowali Go i pielęgnowali cichość.

1. Musimy nauczyć się łagodności Chrystusa (Mat. 20,28).
2. Musimy nauczyć się Jego uprzejmości (I Piotra 2,23).
3. Musimy nauczyć się pokory Chrystusa. „Cisi i pokornego serca” to ci, którzy są gotowi się uczyć.
4. Musimy nauczyć się odwagi Chrystusa.
5. Musimy nauczyć się mocy Chrystusa. Paweł rozumiał znaczenie tego (II Kor. 12,10).

IV. PRÓBA WYNIKÓW

Jezus zapewnia nas, że moc i cichość objawiają się w wynikach. „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiadą ziemię”.

A. Biologia mówi: „Cisi posiadą ziemię”.

B. Historia mówi: „Cisi posiadą ziemię”.

1. Czy nasze „atomowe mięśnie” nie obrócą się przeciwko nam, by nas zniszczyć? Wielki historyk wskazuje, że średni wiek wielkich cywilizacji światowych wynosi około 200 lat. „Cisi posiadą ziemię”.

2. Silni doprowadzają się do wyniszczenia. Pod rządami królowej Wiktorii imperium brytyjskie rozszerzyło się na wszystkie kontynenty. W tamtych czasach, w latach 1819-1901, Brytyjczyk czułby się urażony, gdyby nazwano go „cichym i pokornego serca”. A jak jest teraz? Flaga, „nad którą słońce nigdy nie zachodzi”, została zwinięta na wielu miejscach świata. Kipling trafnie przewidział przyszłość Imperium Brytyjskiego.

C. Jezus mówi: „Cisi posiadą ziemię”.

„Znajdźcie ukojenie dla dusz waszych”. Słowo „ukojenie” możemy rozumieć na trzy sposoby.

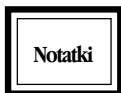
1. Koniec zmagania.

2. Spoczynek na czymś trwałym, pewnym (I Kor. 3,11).

3. Spoczynek w sensie prawnym. Prawnik, który kończy mowę obronną zwraca się do sądu i mówi: „Teraz sprawa spoczywa w rękach Sądu Najwyższego”.

V. WNIOSEK

Niechaj Bóg dopomoże nam naśladować Jezusa, który jest „cichy i pokornego serca”, gdyż do Niego należą niebo i ziemia. „Błogosławieni cisi, albowiem oni posiadą ziemię”.

.....

.....

.....

.....